

مههدی زانا

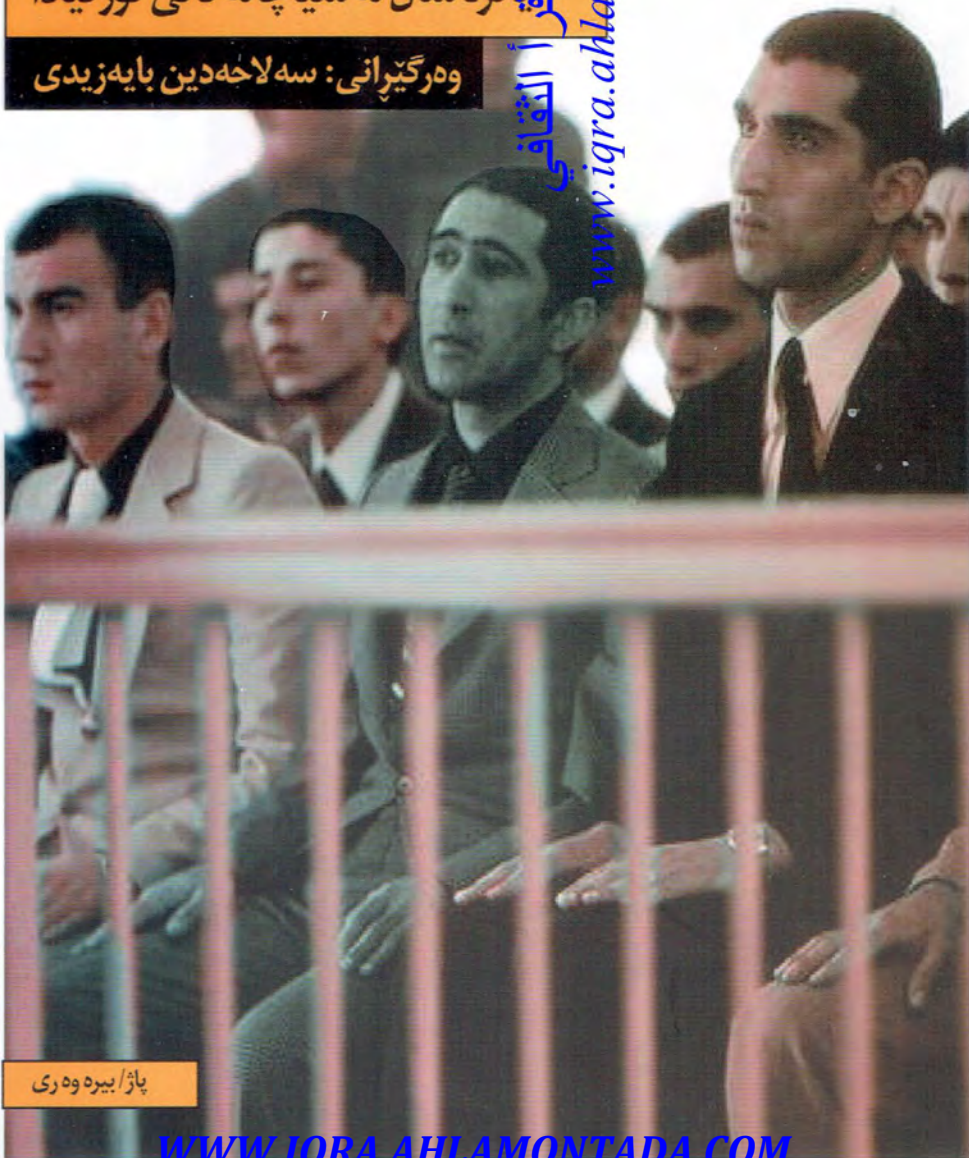
گرتووخانه ی ژماره پینج

پانزه سال له سیاجاله کانی تورکیادا

وهرگیرانی: سه لاجه دین بایه زیدی

منتدی اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

پاژ/بیره وهری

WWW.IQRA.AHLAMONTADA.COM

گرتوو خانہ ی ژمارہ پینج
یانزہ سال لہ سیاچالہ کانی تورکیادا
مہ ہدی زانا
وہر گپرائی: سہ لاحہ دین بایہ زیدی

وہ شانخانہ ی باز: ۲

گرتوو خانہی ژمارہ پینج
مہدیی زانا
(بیرہوہری)
وہرگیرانی لہ فہرہنسییہوہ: سہ لاحتدین بایہزیدی

سہرچاوی نئم وہرگیرانہ:
La Prison N° 5
Onze ans dans les geôles turques
Mehdi Zana
Arléa, 1995

بہرگ ونہخشہ سازی: شلیر بایہزیدی
بہرپڑوہ بہری چاپ: جیمس چینی
چاپی یہ کہم: ۲۰۲۳
تیراژ: ۵۰۰
نرخ: ۳۰۰۰
چاپخانہ: ہیقی
وہشانخانہی پاژ
ہہولیر / باشووری کوردستان

وہشانخانہی پاژ: ۲

لہ بہرپڑوہ بہرایہ تیی گشتیی کتیبخانہ گشتییہ کان ژمارہی (۵۹۵) ی
۲۰۲۳ ی پی دراوہ.

ئەشكەنجه توندترین شیوازی تیروۆری تاكه كه سییه .
پۆل ویلكنسوۆن

پیشہ کی

بہرپوہ بہرانی تورکیا دووپاتی ده که نه وه که تورکیا «دهوله تیکی یاسا» یه. نه گهر رووداوه کان هم لیدوانانه بسه لیتن، نه مه ده بی خه بهر یکی دلخوشکه ر بی. به داخه وه نه وه والاته ی به ئیمه ده گهن، زیاتر ناخوشن.

سیاسه تیی دژه کورد هیشتاش له م ولاته کاری پی ده کری. له وی پهرله مانتاره کان ده گیردین، هه ره شه له رۆشنییران ده کری، ده برینه بهرده م دادگه، سزا ده درین، هه ولی بیده نگکردنیان ده دری. له وهش خراپتر له ناماره سامناکه کاندایه ده کری: رۆژنامه ی میلیه تی تورکی له چاپی ۱۱ ی کانوونی یه که می سالی ۱۹۹۴ ییدا بییمان ده لی که له ماوه ی دوو سالی رابردوودا، سی ههزار و هه شتسه د و چل کهس به نه شکه نجه یان له ناکامی «له سیداره دانی بی دادگایی» دا مردوون.

یه که م جار، تشرینی یه که می رابردوو، بهرپرستیکی حکومتی نه نقه ره، عهزیمه ت کویلوئوغلو، وهزیری مافه کانی مرۆفی تورکیا له وه نه پرینگایه وه که نه و ئو بهر اسیونه سه ربازیانه ی کاتی خو ی له پاریزگای تونجه لی [دیرسیم] له رۆژه لاتی تورکیا بهرپوہ ده چوون به «تیرۆریزمی دهوله تی» له قه له م بدا. ناوبراو له وتووێژیکدا که رۆژنامه ی جمهووریه ت - رۆژنامه ی پیوه ره له تورکیا - بلاوی کردووه ته وه، راده گه یه نی که ههزار و سیسه د

و نه وه د گوند به تۆبزی له باشووری رۆژه لاتسی ئەنادۆل چۆل کران و دوو میلیۆن کەس لەسەر سنووری تورکیا له گەل سووریا، عێراق و ئێران بیسەرپه نا ماونه ته وه.

دیاربه کر، سه ره کیتترین شاری کوردستانی تورکیا که پیشتر شاره وانه که ی مه هدی زانا بووه، به هۆی شه پۆلی ئەو ئاوارانه ی له گونده کانی ده ورربه وهه راو نراون، ژماره ی دانیشتوانی له چوارسه د هه زاره وه بووه ته زیاتر له میلیۆنیک.

ئەم شایه تیدانه نائومید و نائومیدکه ره ی سه رکرده ی کورد مه هدی زانا، نه خوازه که رابردوویه کی نزیک، واته سالانی هه فتا و هه شتا تاوتوی ده کا، له رووی سیاسیه وه تاقه تبه ر و له رووی مرۆیه وه شیاوی په سند نییه.

ددانی پیدا ده نیم که به دلکی گیراو خۆتندمه وه، له کاتیکدا له نیوان گومانیکی ترسنۆکانه و رقتیکی قورسدا سه نگه لا بووم. له بهر ئەوه ی هیمایه کی جیاوازم له تورکیا هه بوو. ناخۆ ئەوه تورکیا نه بوو که ده رگا کانی بو ئەو جووله کانه کردبووه که سالی ۱۴۹۲ له ئیسپانیا راو نران؟ بو چما له بهر فه لسه فه ی نه رمی نواندنی به رامبه ر به که مینه ئایینی و نه ته وه ییه کان زۆر ستایشمان نه کردبوو؟ له روانگه ی زۆربه ی هه ره زۆرمانه وه، نه ته وه ی هه ره نازادی جیهانی ئیسلام نه بوو؟ هه موو جارێ که وام لی ده هات ره خنه له فلان و فیسار بریاری بگرم، بو نمونه په یوه نیدار به یاد و بیره وه ری ئه رمه نییه کان یان چاره نووسی کورده کان، کاربه ده سه ته تورکه کان و هاوپی جووه کانی ئیستانبول هه موو هه ولی خۆیان ده دا بو ئەوه ی تیمبه گه یه نن دادوه ییه که م هه له یه. کاتیک پیم داده گرت، باگۆیان ده دا یه وه: «با به ته که په یوه ندیی به تیرۆریزمه وه هه یه؛ بو چما ولاتیک مافی ئەوه ی نییه له به رامبه ر توندوتیژی خۆیناویدا خۆی بیاریزی؟»

به لام باشه چیرۆکی مه هدی زانایه ک که به هۆی پابه ندیی به برا کورده کانیه وه گیراوه، ئەشکه نجه دراوه و پاشان سزای به سه ردا سه پیندراوه،

له چ چوارچینویه کدا شیی ده کریتیه وه؟

ده لئی چی؟ چی ده وی؟ زانا دبیژئی: «شتیک که ئیمه داوای ده که یین ئه وه یه بتوانین به زمانی خۆمان بناخفین، له قوتابخانه فیری یین، رۆژنامه و بهرنامه کانێ رادیۆ و ته له فزیۆن به کوردی بن. ئیمه ده مانه وی وه ک سه رجه م مروّقه کانێ تر بژین، ریز له که رامه تمان، له که سایه تیمان، له کیه تیمان بگیری، له بهر ئه مه شه ده مانگرن، لیمان ده دن و ده مانکوژن.»

هیشتا به گومانین؟ یاشار که مال، گه وه ره رۆمانوو سی تورکیا، مه هدی زانا باش ده ناسی. به ته واوی له راستگۆیه که ی دلیام ده کاته وه: «ئه و پیاویک نییه درۆ بکا.» به قسه ی که مال که وتاری بویرانه ی ئیدانه که ره له سه ر سیاسه تی و لاتنه که ی بلاو ده کاته وه، دوو هه زار گوندی کورده کان له لایه ن سوپاوه رووخینراون.

مه هدی زانا هیشتا گه نجه، له هه ره تی ته مه ن دایه. ته نیا په نجا و چوار سآله. به س، له بیرى ناکا و ناهیلئى ئیمه ش له بیرمان بچیتیه وه که پانزه سآلی ته مه نی له گرتوو خانه تیه راندوه. ئه و کۆمه لئیک بیره وه ری له گرتوو خانه ده گپرتیه وه که به راده یه ک درنده و زآلمانه ن که هه رسکردنیان ئه سته مه.

گۆشه گیری، سووکایه تی پاسه وانه کان، گوشار خسته سه ر بۆ سآلوکردن له سه گه که ی فه رمانده، لیدان و جوین پیدان، خه وزراندن، فه لاقه، له هۆش خۆچوون، پئ لیتان، جه مسه ری کاره بایی له سه ر ئه ندامی نیرینه، سه گی ئآلمانیی راهینراو بۆ قه پگرتن له ناوگه لئى گیراوه رووته کان - چۆن له م درنده ییه، له م سووکایه تییه، له م که رامه ت رووشاندنه ی مروّقه که به شپویه که ی یاسایی له سیسته مدا رۆنراوه، تیبگه یین و شییان بکه ینه وه؟

ئاخۆ ئه گه ری ئه وه هه یه ئه مه دیسان به م دوایانه له تورکیا، واته له رۆژاوا و له ولآتیکى ئه ندامی ناتۆدا رووی دابئى؟ ماوه یه کی دوورودرئش، حکومه ت به مه به ستی سه رکوتکردنی رۆحی «ناسیۆنالیزمی کورد»، ویرای

نكۆلى له مافى شوناسى فەرهنهنگى نه تهوهى كورد، ته نانهت ههولئى داوه زمانه كه شيان له ناو بيا. ناخاوتن به زمانى كوردى تاوانىك بوو كه سزاهى گرتووخانه بوو.

به پرسه كان و كه سوكاريان پيمان ده لئين حكومه تى توركيا ناچاره به رهنهنگارى ناسيؤناليسته كورده كان بيته وه، به پاساوى ئه وهى ئه وان جياخوازن، ده يانه وئ داپرين و ئامانجى راسته قينه يان دامه زراندى ده وله تىكى سه ربه خۆى كورديه.

مه هدى زانا و هاو پىيانى، به پىچه وانه وه، پىيان وايه كه كورده كان ته نيا خوا زيارى پاراستنى ميراتى فەرهنهنگى و شوناسى نه ته وه بيانن. له هه موو راگه يان دراوه كانياندا، جه خت ده كه نه وه كه كيشه ي كورد ده بئ له چوار چيه وه سنووره كانى ئىستاي توركيادا چاره سه ر بكرئ.

به لام ياساى سزادانى توركيا ئه م جوړه ليدوانانه كه باس له بوونى خودى نه ته وهى كورد له توركيا ده كهن، به «تاوان»ى جوداخوازى له قه له م ده دا. بوئه مانگى نيارى ۱۹۹۴، مه هدى زانا به هۆى قسه كانى له پاييزى ۱۹۹۲ له كوئفرانسىكى چاپه مهنى و پاشان له به رده م كوئميسيؤنى لاهه كى مافه كانى مرؤقى په رله مانى ئه وروپا، به چوار سال زىندان سزا درياه وه. هه ر له بهر ئه م هۆكارانه، هه شت په رله مانتارى توركيا، مانگى كانونى دووم به چه پسى جوړاوجوړ سزا دران، پىنج له وان و له ناوياندا له يلا زانا، هاوژينى مه هدى زانا، سزاي پانزه سال مانه وه له گرتووخانه يان به سه ردا سه پيترا. سه روک ميته ران، ژاك دولور، په رله مانى ئه وروپا، وه زا ره تى ده وه وهى ئه مريكا و زور لايه نى تر به رامبه ر به م كرده وه نابه جئيه ناربه زايان ده ربرى.

ياشار كه مال كه به شدارى زورئىك له دانىشته كانى دادگه بووه، پيش حوكمه كه رايگه يان دبوو: «ئه م دادگاييه دارزينه بو مرؤقايه تى. ئه گه ر ئه م په رله مانتارانه سزا بدرين، توركيا ريسوايانه پئ ده نئته سه ده ي بيست و

یه که مهوه. من لیرهم تا کوو دژ به کۆنسهی نه وروپا و نه تهوه یه کگرتووه کان که هاوبه رپرسی ئەم دۆخەن، ناره زایی دهر بیرم. به ژیوچوونی ئەم دادگاییه بی پشتیوانی ئەوان نه کردیه. ئەوان ههروهها هاوبه رپرسی ئەو شه ره چه په لهن که له باشووری رۆژه لات [کوردستانی تورکیا] درێژهی هه یه. لهم دادگاییه دا، ئەوه گه لی تورک و دیموکراسین که دادگایی ده کرین. « بۆچی کورد و تورک له دهوری میزیک کۆ نابنه وه بۆ ئەوهی جیاوازیه کانیا ن بخنه بهر باس؟ بۆچی چاو له نمونهی ئیسرائیل و فهلهستین ناکه ن که له بری شه ری چه کداری زانیان ریگه ی گفتوگۆ هه لێژیرن؟ ئەوانه ی خاتوو تانسۆ چیلله ری سه رۆک وه زیران ده ناسن، وه ک که سێکی لیبرال و بویر وه سفی ده کهن. ئایا ده توانی به رامبه ر به و سه ربازانه بوه سته یته وه که پیده چی ده سه لاتی راسته قینه ی ولاتیان به ده سته وه بی؟ هیوا ده خوازی ن بتوانی.

گه له که شی شایانی ئەمه یه.

ئیلی ویزل

من ناوم مههدى زانايه. كوردم نهمن. كوردى توركييا. نهز شارهدارى دياربه كر بووم، گرنگترين شارى نهو ناوچهيهى كه كورده كان لىي دهژين، كوردستاني توركييا. له ۱۹۸۰ بهو لاه، ده سال و ههشت مانگى ره بهق له گرتوو خانه بووم، له گهل ژمارهيهك كوردى تر كه ههنديكيان نه مرؤ له ژياندا نه ماون، له هه لومه رجىكى زؤر دژواردا مردن كه له نهوروپا ته نانهت وينا كرنيشى نهسته مه. ' نهوهنده نه شكه نجه دراوم كه ئيستاش شوپنه واره كانى به سه رمه وه ماوه ته وه. نه مهش، له بهر هه لوپست وه گرگرتتم به قازانجى بنه مايه ك كه به لامه وه سه ره كى بوو: مافه كانى كوردان. شتيك كه ئيمه داواى ده كه ين نه وه يه بتوانين به زمانى خو مان بئاخفين، له قوتابخانه فيرى بين، رؤژنامه و بهرنامه كانى راديو و ته له فزيؤن به كوردى بن. ئيمه ده مانه وئ وه ك سه رجهم مرؤفه كانى تر بژين، ريز له كه رامه تمان، له كه سايه تيمان، له كتيه تيمان بگيردرئ، له بهر نه مه شه ده مانگرن، ليمان ده دهن و ده مانكوژن.

۱ . مههدى زانا كانوونى دووه مى سالى ۱۹۷۷، له ئاكامى دهنگدانى راسته وخؤى گشتى، بو خوليكى پينج ساله به سه روكى شارهوانى هه لېژنردرا.

من له سيلقان له دايك بووم، شاروچكه هيه كي كهونار كه رومه كان پتيان ده گوت مارتيرو پؤليس و له سه دهی ده هم و يانزه همدا، به ناوی میا فارقين، پتته ختی ده ولته تی كوردی مهروانییه كان بووه. سيلقان كه له هه شتا كيلومه تری دیار به كر هه لكه وتووه، شاریکه كه ههر بهردیكي، ههر كو لاتیكي، ههر گه ره كیكي شایه تحالی میژوو یه كي دیرین و دابونه ریتی پتهوی كورده كانه. نهو گه ره كهی من لئی له دايك بووم، ههروه ك مزگه وته گه وه كهی شار، هیشتا ش ناوی سه لاهه دینی به سه ره وه یه، قاره مانه نه جیب و دلؤفانه كهی شه ره كانی خاچپه رستان. ناخو ده زانن كه نهو كورد بووه؟

بایم له شاره وانی سيلقان كاری ده كرد. دايك پینج كور و چوار كچی بوو، به لام له م نؤ منداله، چواریان به ساوایی مردن. له ته مهنی حهوت هه تا دو انزه سالی رۆیشتمه قوتا بخانه، به لام له بهر نه وهی بنه ماله كه م هینده ده سترۆیشتوو نه بوون كه بتوانن تیچووی خویندنه كه م دابین بكن، بوومه به رده سستی بهر گدوور یك. له لای ئیمه، به گشتی پیاوان به بهر گدوور یه وه سه رقالن و زیاتر جلوه برگ ده دروون. له و ماوه یه كه شاگرد بووم، داهاتیك نه بوو، چونكه وهر گرتته كه م خووی چاكه یه ك بوو كه دهره هق به من كرابوو. سالی ۱۹۵۷، وه ستا نیازی دایمه زراندم و له و رۆژه وه به دوا، بوو به هاوړیم. بریار بوو به درێژی بیست سال شان به شانی نهو كار بكه م، هه تا نهو رۆژه ی سالی ۱۹۶۰ كه ده بوایه بچمه سه ربازی. تا نه م ریکه وته، من بیجگه له ده ستخوشانه، هیچ مووجه یه كم وه رنه گرت.

سه رده می میژمندالیم پره له به سه ره هاتی راپه رینه كانی جارانی كوردان. كریاره كان له دوكانه كه نه م به سه ره هاتانه یان ده گیزایه وه. نه وان زور جار نامه زیان به سه ره هه لدانی شیخ سه عیدی پیران ده كرد، سه ره هه لدانه كهی ۱۹۲۵، سالیك پاش نه وهی مسته فا كه مال نا تا تورك به كار هیتانی زمانی كوردی قه ده غه بكا. له و كاته وه به دوا، ئیمه به و چیرۆكه گوش ده كرین كه له تورکیا كورد نییه و هه موو دانیشتوانی نه م ولاته توركن! جگه

له راپه‌رینه‌که‌ی ناگری له سالی ۱۹۳۰، باسی راپه‌رینی ۱۹۳۶ - ۱۹۳۷ی دیرسیمیش ده‌کرا، شویتیک که بزووتنه‌وه‌ی کورد به دریزایی وه‌چه‌یه‌ک و دوو وه‌چه‌ه‌لتانی خوین کرا. ره‌شه‌کوژی و دوورخستنه‌وه‌کان برستیان له خه‌لک بری و ولاتی کوردانیان خاپور کرد.

سه‌ره‌ای بوونی سوپای تورک له دیاربه‌کر، ئیمه به نه‌ئینی له‌سه‌ر گشت ئەمانه ده‌واین، لی مه‌ترسیدار بوو.

ئه‌وده‌م، کوردستانی تورکیا به رووی گه‌شتیاراندا نه‌کرا بووه. به بیرم دی سالی ۱۹۵۹، چل و نو قوتابی و خویندکاری زانکو له ئیستابول گیران، ته‌نیا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به کوردی قسه‌یان کردبوو! ئەمه سه‌رده‌میک بوو که پارتی دیموکراتی تورکیا که ته‌نیا به ناو دیموکرات بوو، ده‌سه‌لاتی به ده‌سته‌وه بوو. به‌رپه‌ره‌کانی، عهدنان مه‌نده‌ریس و جه‌لال بایار هه‌ولیان دها رو‌شنییرانی کورد سه‌رکوت بکه‌ن و له‌و لاشه‌وه، رۆژنامه‌کان ئەم باسانه‌یان ده‌وروزاند: «کورده‌کان ده‌یان‌ه‌وی ده‌ست به‌سه‌ر ولاته‌که‌ماندا بگرن» و زۆر قسه‌ی پرپووچی تری له‌م بابه‌ته. به‌هه‌ر حال، ئەم چل و نو که‌سه قۆلبه‌ست کران و هه‌فته‌یه‌ک دواتر، یه‌کیکیان به‌مردوویی دۆزرایه‌وه. هه‌رچی بی، له‌و کاته‌وه، من خۆم به ناسیۆنالیستیکی کورد ده‌زانم.

مانگی نیاری ۱۹۶۰. کوده‌تای سه‌ربازی ژهنه‌رال گویرسه‌ل. چه‌ند هه‌فته‌یه‌ک دواتر، ناوی خۆم بو سه‌ربازی تۆمار کرد. ئیمه سی که‌س له‌سه‌ر جیگه‌یه‌ک ده‌خه‌وتین، خواردن تیری نه‌کردین و من به‌رده‌وام داوام له‌ دایک و بابم ده‌کرد خوارده‌مه‌نیم بو بنیترن. چونکه کورد بووم، ئهرکی قاپشۆردن و پا‌کو‌خاوتییان پی ده‌سپاردم. دوو سال سه‌ربازیم کرد، سه‌ره‌تا له‌ ده‌نیزلی، له‌ نزیک ده‌ریای ئیجه و پاشان له‌ نزیک سنووری یه‌کیتی سۆفیه‌ت، له‌ قارس و بازارجک. سالی ۱۹۶۱، راپه‌رینه‌ نوئیته‌که‌ی مسته‌فا بازارانی له‌ عیراق، جۆش و خرۆشی خسته‌ دلێ ئەو گروپه‌ بچووکه‌ی کوردان که ئیمه له‌ سوپا پیکمان هینابوو.

دهسپیکى سالى ۱۹۶۳، دواى گهړانه وهم له سهر بازي، وه ک بهر گدروو لای هه مان هاوړتی پيشوو ملم له کار نايه وه. ټيمه گويمان له دهنگی کوردستان ده گرت که له عیراقه وه بهر نامه کانی په خش ده کرد؛ رادیو که به ناسته ده بیسترا، به لام بو ټيمه ناوازه بوو. له و سهر ده مه دا، ژماره یه ک په رله مانتاری تورک، به لیدوانی دوژمنکارانه رقه به رایه تی کورده کانیان ده کرد که ده بووه مایه ی تووره ییم. شه ویک به پیتی درشت له سهر دیواریکی شار نووسیم «بژی بارزانی!». یه کهم راسانی من... بو به یانیه که ی رویشتمه ټهو کولانه ی دروشمه کهم لی نووسیوو: پؤلیسه کان کولانه که یان گرتوو. ناپوړای خه لکی وروژاو جمه ی ده هات؛ پؤلیسه کان چهند که سیکیان گرت. بریارم دا نه گهر پؤلیس ټهو خه لکانه ی له بهر شتیک راگرت که دهستی ټهوانی تیدا نییه، خو میان راده ست بکه م. به لام ههر ټهو ټیواره یه، هه موویان به دردان.

سیلقان، سالی ۱۹۶۳. پارتي کریکارانی تورکیا تازه دامه زراوه؛ یه کهم حزبی چه په و سهر کرده کانی محمه مد علی نایبار و به هیجه بوړانن که ژنیکى بیوینه یه. ټيمه بریار ده دین به شداری ټهم بزووته وه یه بین چونکه یه کهم لایه نه که به پرهنسیب دوژمنایه تی کوردان ناکا. دیاره دواتر، له سالی ۱۹۷۱د، ټهم حزبه له بهر ټه وه ی له گوړه پانی گشتی باسی گه لی کورد و مافه کانی وروژاندووه، قه ده غه کرا.

ههر ټهو ساله، ژنه رال [عبدولکه ریم] قاسم، سهر وکی ده وله تی عیراق به دهستی به عسییه کان کوژرا که دواى ټهمه، سیاسه تیکی سهر کوتکه رانه تریان دژ به کورده کان و کو مؤنیسته کان گرت بهر. بو ټيمه ش، له تورکیا، ټهو سالانه فره دژوار بوون. هه موو کهس ده ترسا و شتی ههره گرنه له روانگه ی منه وه ټه وه بوو که هه موو هه ولی خو م بده م بو ټه وه ی خه لک چیر نه ترسن. سالی ۱۹۶۶، چالاکانه له هه لمه تیکی تاییه ت به پالوتنی نه وتدا به شداریم کرد. ټه وه ی راستی بی، له کاتیکدا نه وته که له خاکی

كوردان دهردههینرا، له شویتیکى تر دهپالیورا، نهوهش وای ده کرد هیچ سامانیک، هیچ کاریک لای ئیمه نهیهته دی. مانگی ئایاری ئه و ساله، کومه لیک تراکتیم نووسی تا کوو کورده کان به قازانجی داواکارییه کانمان بخه مه گه. هاورپیانم له حزب زراویان چوو بوو و هاوکات، خه لک له ترسی توله سه نندهوه، چالاکیه که ی میان به لاهه په سند نه بوو.

سه ره رای ئه مهش، کوبونه وه یه ک له سیلقان به ریوه چوو. له سه ره تای سالانی بیسته کان به و لاهه، ئه مه یه که مین میتینگى یاسای کورده کان بوو له تورکیا! جه ماوه ریکی زور ناماده بوون؛ ناسیونالیسته کان، هاوسۆزه کان. به چند په یقیکی به خیره تیان به رنامه کانى کوبونه وه که م دهست پیکرد، لیه لى به پرسانی شاره وانى یه که سه دهنگى بلندگۆ که بیان برى. ئه مینش بى بلندگۆ قسم کرد و هر چۆنیک بى، خه لک گوئیان له دهنگى من ده بوو. خۆپیشاندهره کان پازى بوون. بیستى شتیکی جیاواز له دهنگه فهرمى و باوه کان، وره ی به وان دابوو.

به ره به ری سالی ۱۹۶۷، له گه ل تیکۆشه رانی کوردی ناوچه کانى تر، بریارمان دا په ره به م ئه زموونى کوبونه وه دیموکراتیکانه بدهین و گه شتیک به شاره کوردیه کانى وه ک دیار به کر، به دلیس، مووش و تاددا بکهین. بۆ یه که م جار، له به رده م رای گشتى کیشه ی کورد و کوردستانم هینایه گۆرى. پراگه یه ندراوئیکى کورتمان نووسی و من و دوو تیکۆشه رى تر به ناوه کانى مه حمود یه شیل و مه حمود ئۆکو توجۆ واژومان کرد. سه ره رای ئه مهش، ههشت خویتندکاری زانکۆ، له ژیر کاریگه رى زه بروزه نگى دژه کوردانه ی دهیه کانى رابوردوو، ناماده نه بوون پراگه یه ندراره که واژو بکه ن. ئه ندامانى پارتى کرێکار، له ناویاندا به ری توه به ره نیشتمانییه کانى، تارق زیا ئه کینجى و نیهاد سارگن، به شداری ئه م خۆپیشاندانان به بوون. هر که بانگه شه ی ئه وه بلاو ده بووه که له «رۆژه لات» میتینگ هه یه، پۆلیسه کانیش به خرى به شداری کوبونه وه کانمان ده بوون...

پۆژه‌لآت. له شیتواری دهربرینی فهرمیدا کوردستان بهم جوړه ناو ده‌بری: «ناوچه کانی پۆژه‌لآت». چونکه له ۱۹۲۴هوه، ئیمه نین. ههر نه‌بئ، به فهرمی نین. ماوه‌به‌کی زۆر بهو «تورکه شاختانی» یانه ناویان ده‌بردین که به شیتوه‌زاریکی لادیاننه قسه ده‌کهن.

دۆخه که به خیرایی به‌رهو خراپوونی زیاتر ده‌چوو. له کاتیکیدا له‌گه‌ل کۆمه‌لیک خویندکار، تازه له دامه‌زراندنی پیک‌خراوی فه‌ره‌ه‌نگیی شوپش‌گیتیرانی پۆژه‌لآت (به گویره‌ی کورت‌کراوه تورکییه‌که‌ی DDKO) ببوینه‌وه، راگه‌یه‌ندراوه که مان داوايه‌کی یاسایی لئ که‌وته‌وه: سالیکی گرتووخانه و غه‌رامه‌یه‌ک. کوردیکی تر به ناوی ته‌حسین ئافجی، به‌رپر‌سیاری پارتی کریکاری تورکیا له موش، به سالیکی مانه‌وه له گرتووخانه سزا درا. ئیمه ئه‌م حوکمه‌مان چیتشت.

سالی ۱۹۶۸، به ئه‌ندامی کۆمیته‌ی ناوه‌ندیی پارتی کریکاری تورکیا هه‌لبژێردرام. سالیکی دواتر، له دیاربه‌کر خۆم بۆ به‌رئه‌ندامیتی ده‌سته‌ی نوینه‌ران دیاری کرد، به‌لام هه‌لنه‌بژێردرام. یه‌کیک له هه‌وکاره‌کان ئه‌وه بوو که من به‌رگدوو‌ریکی ساده بووم و ئه‌مه‌ش شکۆی نه‌بوو. له‌و کاته‌دا بوو که من له دیاربه‌کر، پایته‌ختی سیاسی - فه‌ره‌ه‌نگیی کورده‌کانی تورکیا نیشته‌جئ بووم. سالی ۱۹۷۰، جوابه‌جه‌نگییه‌کم له‌گه‌ل سه‌رۆکی بنکه‌ی ژاندرمه‌ی تاییه‌ت به‌پاراستنی ته‌کوزی کرد - ئیدی هیدی هیدی خه‌ریک بوو ده‌ناسرام - و په‌وانه‌ی پۆلیسه‌خانه کرام. سالیکی دواتر، له کاتیکیدا کۆبوونه‌وه‌یه‌کی گشتیم له هیلوان، شارۆچکه‌یه‌کی سه‌ر به‌پاریزگای ئورفا، به‌ریوه‌ ده‌برد، قۆلبه‌ست کرام و خرامه‌ گرتووخانه‌وه. ۱۲ی ئاداری هه‌مان سال، کوده‌تایه‌کی سه‌ربازی حکومه‌ته‌ مه‌ده‌نیه‌که‌ی سلیمان دیمیریلی پرووخاند.

من له مانگی ئاداری ۱۹۷۱هوه هه‌تا ته‌موزی ۱۹۷۴، له گرتووخانه‌ی دیاربه‌کر زیندانی بووم. سئ سال و سئ مانگ. نان و خۆراکمان که‌م

بوو، به لّام هیج نه بی، لیان نه ده داین. به به راورد به و شتانه ی به در ژایی
سالّانی هه شتاکان به سهرم هاتن، ئەم گیرانه له روانگه ی منه وه قوناغتیکی
تایه ته.

له کاتی ده رکه وتنم له گرتوو خانه له سالّی ۱۹۷۴دا، بۆم ده رکه وت که
پارتی کرّیکاری تورکیا، به هۆی دا کوکیی له مافه کانی کوردان، له سالّیک
له مه و پیشه وه قه ده غه کراوه به لّام پارتیکی سۆسیالیستی کوردستانی و
گوڤاریک به ناوی رینگای رزگاری دامه زراون. سه ره رای ئەمهش، زۆری
پئی نه چوو، سالّاتیکی زۆر سهخت ده ستیان پئی کرد، نه خاسمه مه ودای
نیوان ۱۹۷۷ و ۱۹۸۰ که هاوکات بوو له گه لّ گه مارۆی ئابووری ده فهره
کوردیه کان و گوشاری هه مه جوړ.

سالّی ۱۹۷۷، هه لّبژاردنه کانی شاره وانیی دیار به کر به رتیه چوون. ئەوده م،
دیار به کر به نزیکه ی دووسه د و بیست و پینج هه زار ئاکنجیه وه - ئەمرو
ژماره ی دانیشتووانی میلیۆنیک و نیوه - نۆهه م گه وره شاری تورکیا بوو.
له نیوان چوارده به رنه ندامدا، به په نجا و چوار له سه دی ده نگه کان
هه لّبژردرام - ده نگه کانم دوو قات له هی کاندیده که ی بوله ند ئەجه ویت
که ئەوده م له سه ر ده سه لات بوو، زیاتر بوون. سه ره تا، کار به ده سه ته
تور که کان، پاریزگار، فه رمانده ی سه ربازی به هه لّبژاردنی من بریندار دیار
بوون و نه یانده ویست دانی پیدا بنین. به لّام چ که رده ن: من به شیوه یه کی
دیموکراسیانه هه لّبژردرا بووم!

به در ژایی سی سالّ مانه وه له سه ره کایه تی شاره وانیدا، به هه موو تواناوه
هه ولّم دا دۆخی خه لّک باشتر بکه م. ئەمهش سه ره رای نه یاریتیکی رایه دارانی
تورک، له سه ر ئاستی هه ری می و سه رانه ری که ئابلۆقه یه کی ئابووری
راسته قینه یان به سه ر شاره که دا سه پاند بوو: هیج قه رزیک نه ده درا، هیج
خه به ریک له و کۆمه کانه نه بوو که به گشتی ده سه لاتدارانی ده ولّت بو
که لوبه له کان و گه شه ی کۆمونه کان پیشکه شی ده که ن. به لّام ئەمه که ی

کیشه بوو! سالی ۱۹۷۹ به قسه کردن له بهردهم فیدراسیۆنی نیشتمانیی هه‌لبژێردراوه کۆماریه کان و سۆسیالیسته کانی فره‌نسا ئەم گه‌مارۆیه‌م شکاند. سه‌رۆکی فیدراسیۆنه‌که‌، کۆچکردوو ئویتر دووبیتدو، شاره‌وانیی گروۆبل و سکریتیره‌ گشتیه‌که‌ی، ئانتوان بلانکا که‌ دواتر بوو به‌ جیگری سکریتیری گشتیی نه‌ته‌وه‌ یه‌ گگرتوه‌وه‌ کان، به‌ باوه‌شی ئاوه‌لا به‌ پیلمه‌وه‌ هاتن. ئەوده‌م که‌ له‌ ولاتانی جیهانی سیهه‌م، نوخبه‌ کان زیاتر چاویان له‌ مۆسکو بوو، باژێرفانیی شارێکی گه‌وره‌ که‌ به‌ شتیه‌که‌ی ناشتیانه‌ به‌رگری له‌ سۆسیالیزمی دیموکراتیک و دۆزی گه‌له‌که‌ی ده‌کرد، له‌به‌ر چاوی ئەوان هاوبه‌شتیکی ده‌گه‌من و شیاوی ریز بوو. هاوکاره‌کانیان له‌ رینتۆن و نانت، ئیدمۆن ئیرفی و ئاندري شینار و هه‌روه‌ها شاره‌کانی بریست، بایۆن و کلیرمۆن - فیرانیش تیکه‌ل به‌وان بوون. له‌ ماوه‌ی چهند هه‌فته‌یه‌که‌دا، کاروانیکی بیۆتیه‌ی پیکهاتوو له‌ سی پاس و پاشه‌رۆدانی چاککراو، له‌ فره‌نساوه‌ که‌وته‌ ری، به‌ هه‌موو ئه‌وروپادا تیپه‌رین تاوه‌کوو به‌ هانای دیاربه‌کره‌وه‌ بین. جموجولیکی هاوسۆزیی راجله‌کینه‌ر که‌ کاری له‌ دلای هه‌موو کوردانی تورکیا کرد. ستایش و خۆشویستی فره‌نسا له‌ نیشتمانیی کوردان په‌ره‌ی سه‌ند. سه‌رۆک وه‌زیرانی ئه‌وکات، بوله‌ند نه‌جه‌ویت خیانه‌ته‌که‌ی شه‌رمه‌زار کرد و تانه‌ و ته‌شه‌ری له‌ «ئیمپریالیزمی رۆژاوا» دا که‌ «له‌ هه‌ولای له‌تکردنی ولاته‌که‌مان دایه‌!»

ئه‌وانه‌ی میان هه‌لبژاردبوو، خه‌لکانی ساده‌ی گه‌ره‌که‌کانی قه‌راغ شار، زۆری پێ نه‌چوو بۆیان ده‌رکه‌وت که‌ ده‌سته‌یه‌کی باژێروانیی رازه‌کار، سه‌ره‌رای ته‌نگوچه‌له‌مه‌کان، توانای ئه‌وه‌ی هه‌یه‌ خزمه‌ت به‌ گه‌ل بکا. چینه‌ ده‌وله‌مه‌نده‌کان به‌داخه‌وه‌ بوون که‌ شارێکی وا به‌ شان و شکۆ «له‌به‌ر خه‌تای خه‌لکی ره‌شوکیه‌وه‌» که‌وتبووه‌ ده‌ست «خه‌لکانی نه‌خوینده‌وار، کۆمۆنیست و بی‌پروانامه‌ی زانکۆ»... هه‌رچی رۆشنییه‌ چه‌په‌کان بوون، هه‌روا که‌ خه‌ونیان به‌ ئیواره‌ گه‌وره‌که‌ی شوێشه‌وه‌ ده‌بینی، نه‌یانده‌ویست

۲۴ی ئه یلوولی ۱۹۸۰، یانی دوانزه رۆژ دواى كوده تاكه، له گهل سى هاوړیى تری كوردم قۆلبه ست كرام. ئیمه راسته وخۆ پرهوانه ی ناكادیمیای سه ربازی كراین كه له ژیرزه مینه كه یدا چل ژوور هه بوو. هه ر ژووریک به دریزیى مه تریك و هه شتا، به پانایى هه فتا سه نئیمه تر و به رزایی مه تریك و هه شتا. بۆ خه وتن، ته نیا ته خته یه ك هه بوو كه چل سه نئیمه تر پان بوو و سی سه نئیمه تر دووری عه رزه كه، به دیواره وه قایم كرابوو. كاتیك ده رگا كه پیوه ده درایه وه، هه ستم ده كرد به زیندوویی خراومه ته ناو تابووتیكه وه. نه مده توانی ده سته كانم دریز بکه م؛ نه وپه ره كه ی ده متوانی دوو هه نگا و بنیتم، ده بوايه له سه ر پاژنه بسووریمه وه و دیسان ده ست پی بکه مه وه. بیگومان ده متوانی رابكشیم، به لام ته خته كه هینده به رته سك بوو كه مه حال بوو بتوانم له سه ر پشت خۆم دریز بکه م. بۆیه ناچار بووم له سه ر لا بخه وم؛ كاتیك خه و به سه رمدا زال ده بوو، ئه م شیوازه بۆ خه وتن ئاسان نه بوو. دوو جار هه ستم ده كرد له گرتوو خانه دام: له به ر بیه ریوون له ئازادیم و له وه ش بترازی، بیه شبوون له هه ر جوړه بزووتتیك.

دوو سه عات دواتر، پاسه وانه كان به دوامدا هاتن. چاویان به ستم و پایان پیوه نام. گویم لی بوو به سه ربازه كانیان ده گوت: «مه هدی زانا دی.» ئه وان یه كسه ر ده سته كار بوون: ده كه سیکیان وه رگه رانه سه روگویتلاكم. پاش كه میك، دیسان برامه وه ژووره كه ی خۆم، هه روا به چاو و ده ست به سترای.

پاشان، پاسه وانیک هات و لیتی پرسیم:

«تۆ تورکی یان كورد؟»

«كورد!»

«ئافه رین. تۆ پیاوئیکی بوئیری.»

ئینجا، وه ك چۆن هاتبوو، ئاواش رۆشیت. هه مان رۆژ، پیتم وابی سه ر له ئیواره كه ی، به دوامدا هاتنه وه، چاویان به ستمه وه و دیسان لییان دامه وه.

شەق و شەپلاخە و جیتیو لە ھەموو لایە کەووە بەسەرماندا دەبارین. لە بەینی پشوویە کدا، یە کێکیان پیتی گۆتم: «خوێری گەندوگوو! بۆ سێ سأل دەچی چاوەروانی ئەم رۆژەین، لەووەتە تۆ سەرۆکی شارەوانیت! ئیستا، تەنانەت خودایش ناتوان بە ھاناتەوہ بی...»

ئەمە نزیکە ی نیو سەعاتی خایاند، ھەستم بە و رقعە سامناکە دە کرد کہ لە ئاست من ھەیانبوو. لە دووماھیدا، یە کێک لەوان پیتی راگەیاندم: «ئەمە کۆبوونەوہی بەخێرھێتان بوو!» پاشان، بۆ ماوہی دوو رۆژ لە کۆلم بوونەوہ. رۆژی سێھەم، بە دوامدا ھاتنەوہ، چاویان بەستم و دەست و قاچیان گری دام. بەزەمە کہ دەستی پیکرد. سەرەتا بە فەلاقە؛ ئەشکەنجە یە کی زۆر لەمیژینە کہ کاریگەرییە کانی خۆی سەلماندوہ. بە شولک و گۆپال لە بەری پێیان دەدام. کاتیک لە ھۆش خۆم دەچووم، ئاویان پێدا دە کردم و دیسان دارکاریان دە کردمەوہ. دوای ئەوہی باش لە بەری پێیان دام، فریانی دامە سەر عەرزى و پێیان لە پشتەم نا، ھەر کامە و بە نۆرەى خۆى - ئەوان چل کەسێک دەبوون! پاشان جیتیو دابارین: «قووندەر، لە دەمت ریم...» دواجار، منیان بردە ھۆتیک، لەوئ رپووت و قووت و بە دەست ھەلیانواسیم و تەزووئ کارەبایان لە ئەندامی نێرینە و کۆم دەدا. کاتئ کارەبایان لی دەدام، سەر تاپای لەشم ھەلەلەرزى - ئەوان بەمەیان دەگوت «تەیارە فراندن». کہ بوورامەوہ، بە نووکی پۆستالە کانیان منیان و ھەوۆش ھێنایەوہ. پرسیارە کانیان: ناو و زانیاری دەربارەى ریکخستتە کەم، پەیوہندییە کانم... «ئەگەر دەتەوئ لە کۆلت بینەوہ، تەنیا ئەم لاپەرە یە واژۆ بکە و تەواو!» ئەم بینەوبەرە یە پانزە رۆژی خایاند. ھەموو شەوئ، دەوروبەری سەعات یە ک، پاسەوانتیکى کورد دەھات ئەو پەرۆیە ی دە کردەوہ کہ بەردەوام لەسەر چاوم بوو و ئاوی پئ دەدام. ھەستم دە کرد غەمبارە لەوہی بەسەرم ھاتوہ. ھەبوونی ئاسوودە یی پئ دەبەخشیم. پاشان، ئەم رەوتە دەستی پئ دە کردەوہ. نەخوازە ئەشکەنجە بە کارەبا. رۆژتکیان، گۆیم لەم وشانە

بوو: «مه‌هدی زانا، ئەم ریسواییه له پای چی؟ ئاخۆ دەزانێ له چ دۆخێک دای؟» دەنگی ئەو ژەنەرآلم ناسییەوه که فەرمانده‌ی مه‌یدانیی دیاربه‌کر بوو. له وه‌لامدا مرته‌قم لیوه نه‌هات. ئەو به‌رده‌وام بوو: «ده‌بینی خۆت خستوه‌ته‌ چ ره‌وشیکه‌وه؟» (لهم به‌ینه‌دا، ئەشکه‌نجه‌دانی میان راگرتبوو.) «جاری وایه‌ مروّف ده‌بیته‌ خانی خانان، جاری واشه‌ ده‌بیته‌ تۆزی بانان...»، ئەمه‌ بوو وه‌رامی من.

دیسان شەق و شەپلاخه‌ له‌ هه‌موو لایه‌که‌وه، پاشان گه‌رانه‌وه‌ بۆ ژووره‌که‌م. ئەم ئەشکه‌نجه‌ زۆره‌ی که‌ چیشتم، به‌ جۆریک له‌ جۆره‌کان به‌ بۆنه‌ی سه‌ردانی ژەنەرآله‌ که‌ ریک خرابوو. دوا‌ی ئەم به‌رنامه‌یه‌، بۆ ماوه‌ی دوو رۆژ وازیان لێ هێنام و پاشان ئەشکه‌نجه‌ به‌ شیوه‌ی جۆراوجۆر ده‌ستی پێ کرده‌وه، بۆ ئەوه‌ی قه‌ت نه‌زانم چ شتیک چاوه‌پروانم ده‌کا. مامه‌له‌یه‌کی تر: نمایشی له‌سه‌یداره‌دان. ئەوان میان به‌رز کرده‌وه و ته‌نافیکیان له‌ مل هالاند، پیم و ابوو کۆتاییه‌ و ئەوان له‌سه‌یداره‌م ده‌دن. پاشان، نه‌یانه‌یشت بخنکیم و لیکۆلینه‌وه‌ که‌یان ده‌ست پێ کرده‌وه - ئەوان هه‌ولیان ده‌دا بمرستین. زۆربه‌ی هه‌ره‌ زۆری گیراوان به‌م جۆره‌ مامه‌له‌یان له‌ گه‌لدا کراوه. له‌م چوارچۆیه‌یه‌دا، دوا‌ی گرتنی کوریکێ چوارده‌ سالانه‌، هه‌ره‌شه‌یان لێ کرد ئەگه‌ر نه‌په‌یفی، ده‌ستدریزی ده‌که‌نه‌ سه‌ر... ئەویش کۆمه‌لیک ناوی هه‌لرشت، هه‌موویشی به‌ هه‌له‌، چونکه‌ ئەو هه‌یچی نه‌دەزانی. دوا‌یی، هات له‌ منی پرسى چۆن گشت ئەو که‌سانه‌ ئاگادار بکاته‌وه‌ که‌ «له‌قاو» ی داو.

جاری وا بوو، ده‌یانخستینه‌ ناو تابووتیکه‌وه‌ که‌ شوینیکی بچووکی هه‌بوو بۆ هه‌ناسه‌دان و به‌ گوێره‌ی خۆراگری هه‌ر کامه‌مان، دوو - سێ رۆژ له‌ تابووته‌که‌دا ده‌یانه‌یشتینه‌وه‌. هه‌روه‌ها «ره‌وه‌ قاز» یش هه‌بوو: به‌ رووتی له‌ناو ناوی سارددا، پێ به‌ستراو، لێیان ده‌داین بۆ ئەوه‌ی له‌سه‌ر چۆکان برۆین، تا ئەو کاته‌ی ده‌بووراینه‌وه‌. پێه‌ کانمان هه‌لده‌دران، هه‌لکه‌

گونه کان هه لده مسان، به لام نه وان نه یانده ویست بمانکوژن، نه شکه نجه یان تا راده ی نهوپه پری بهرگه گرتنی ئیمه زۆر ده کرد. هه ندیک جار، له خورد و خۆراک بیته شیان ده کردین و له و ماوه یه دا هه روا دارکاریان ده کردین. بۆ نه شکه نجه ی زۆر «تایبه تر» نه بی، وازیان له دارکاری نه ده هینا. هه موو جار ی که که سیک له هۆش خۆی ده چوو، له ده گه ران سه عاتییک یان دوان بخره ویت و پاشان ده ستیان پی ده کرده وه. وه ک مۆته که یه ک و ابوو که دوا ی له خه وه هه ستان دووباره ده بووه.

نه وان به شه و رۆژ له وی بوون. وه سواسانه. ماندوو یینه ناسانه. هه ر که هه ستیان به وه کردبا خه ریکه خا و ده یینه وه، وه ک نه و کاتانه ی خه ومان ده هات، له وی بوون تا رامانته کینن و بمانه یینه وه سه ر خۆمان. نه وان ده یانویست بمانشکینن و هاوسه نگیمان تیک بدهن، تا دوا جار ناماده بین هه ر لاپه ره یه ک وازۆ بکه یین و مل به هه موو شتیک بده یین. نه مانه ش دووباره و دووباره ده بوونه وه. سه ربازه کان جیگه ی پۆلیسه کان یان ده گرته وه - به رده وام له ده سته ی پینچ یان شه ش که سیدا - و نه وانیس به نۆره ی خۆیان لێیان ده داین. به ندکراوه که، چاوه کانی هه میسه به سترابوون و نازای نه ندامی شین و مۆر و ناوسا بوو.

به درێژایی ئهم رۆژانه ی نه شکه نجه و لێدانی بی پسانه وه، ته نیا بۆ چهند ساته وه ختییک بۆ خواردنه وه و خواردن مۆله تیان پی ده داین. ده وریه کان له سه ر میزیک داده نران. فیتوویه ک: داده نیشتین. پێیان ده گو تین: «پینچ خوله ک کاتتان هه یه نانه که تان بخۆن.» له گه ل پارووی دووه هه مدا، میزه که یان ده کوتا بۆ نه وه ی هه ستین. له ماوه ی گشت کاته کانی نه شکه نجه دا، مۆسیقا له ده درا. به به رده وامی. کاتیکیش له گیراویکیان ده دا و نه شکه نجه یان ده کرد، ده نگی مۆسیقا که یان که م ده کرده وه تا کوو هه موویان گو تیان له قیژه و هاواری بی. گوشاره ده روونییه کانیس به هه مان راده دژوار بوون: نه گه ر یه کتیک له ئیمه خۆی له وازۆ کردن بواردبا،

ہەر شه‌ی‌ان ده‌ کرد که هاوسه‌ره‌ که‌ی ده‌هیتن: «خۆت ده‌بینی چۆن ده‌یه‌تینه‌ قسه‌.» به‌ دەم بیستنی قیزه‌ی ژنه‌ نه‌شکه‌نجه‌ کراوه‌ کان، هەر کامه‌مان له‌ دلای خۆیدا ده‌یگوت: «ئهمه‌ هاوژینه‌ که‌ی منه‌.» ئیمه‌ هه‌روه‌ها گویمان له‌ هاواری مندا لان ده‌بوو و به‌ خۆمان ده‌گوت: «بۆی هه‌یه‌ ئه‌مانه‌ مندا له‌ کانی من بن...»

ناخر ژنی به‌ندکراویش هه‌بوون. جارێکیان، گیراوێک به‌ ناوی عه‌لی ساریگویل که‌ ده‌نگی قیزه‌ی ژنه‌ که‌ی ناسیووه‌، وه‌ک شیتان سه‌ری به‌ دیواره‌ که‌دا دا. پاشان، عه‌لی له‌ ژیر نه‌شکه‌نجه‌دا مرد. له‌به‌ر بیخه‌وی و نه‌شکه‌نجه‌ی به‌رده‌وام برستمان لێ برابوو. هه‌ر کامان له‌ خۆی ده‌پرسی ناخۆ ده‌بی کاغه‌زه‌ که‌ واژۆ بکا یان نا. گوشاره‌ کان سات و کاتیان بۆ نه‌بوو: ئه‌وان ته‌نانه‌ت نه‌یانده‌هیتشت ده‌ست به‌ ئاویش بگه‌یه‌نین. ئه‌و هۆلانه‌ی ئیمه‌یان لێ را ده‌گرت، پر بوو له‌ کرم و میروو. نزیکه‌ی چل که‌سیک تییاندا را ده‌کشاین و هه‌ولمان ده‌دا یه‌ک - دوو سه‌عات پشوو به‌هین.

ئه‌وان ده‌رباره‌ی سه‌فه‌ره‌ که‌م بۆ نه‌وروپا که‌ سالی ۱۹۷۹ به‌ مه‌به‌ستی وه‌رگرتی یارمه‌تی بۆ شاره‌ که‌م کردبووم، لێپێچینه‌وه‌یان له‌ ته‌کدا کردم. ده‌یانه‌ویست بزنان کیم بینیوه‌، چیم کردووه‌، بۆچی ئه‌و کاته‌ی من باژرفان بووم، شاری دیار به‌ کر پاسی چاککراوه‌ی به‌ دیاری له‌ فه‌ره‌نسا وه‌رگرتووه‌. حسیب و کتییی ئه‌وروپییه‌ کان چی بووه‌، بۆچی سه‌رنجی کوردانیان داوه‌؟ ئه‌وان په‌یتا په‌یتا ده‌هاتنه‌وه‌ سه‌ر ئه‌م باسه‌: بۆچی ئه‌م یارمه‌تییه‌مان پی دراوه‌، به‌ کام ئامانج؟ چ که‌ینوبه‌ینتیک له‌ نیوان ئیمه‌ و فه‌ره‌نسا دا هه‌بوو؟ چوار پسیۆر له‌ نه‌قه‌ره‌، له‌ به‌رپه‌رايه‌تییه‌ ده‌زگای هه‌والگری (میت) هه‌و هاتن. ده‌یانویست بزنان به‌ ناو بژیوانیی کێ ئه‌م یارمه‌تییه‌مان وه‌رگرتووه‌.

نهوان ههروهسا لێیان پرسیم که ندال نهزان^۲ کتیه - وه ک نهوهی نهزانن چ کهسه! دهیانویست شارهزای نهو ریگایانه بن که پاسه کان بۆ هاتنه تورکیا پیتاندا هاتبوون! وه لامم دانهوه: «به ریگای ناسایی گرونۆبل، کلیرمۆن - فیران، پینۆن، بریست و پاشان ئیتالیا دا هاتوون تا گه یشتوونه ته تورکیا.» نهوان گوتیان: «تۆ له فه ره نسا وه کوو سه روکی کورده کان پیتشوازیت لێ کرا.» هه ولّم دا تییان بگه یه نم که شارهوانیی وه ک خوّم به پیلمه وه هاتن. هه تا نهوکات، له هۆلی گشتیدا ته نیا کورد هه بوون. زۆربه ی هه ره زۆریان له بهر هۆکاری سیاسی له وێ بوون، وه ک نهو شوڤیر تاکسییه ی که نه یو یستبوو مل که چ بکا. هه ولیان ده دا باجی لێ وه ریگرن - نهوان زۆر جار بۆ باشبوونی رهوشی ژیانیا نهم کاره یان ده کرد. له کاتی باری نا ئاساییدا، پۆلیستیک یان سه ربازیک، له ریگه ی نه مه وه، به ئاسانی ده ی توانی بژیوی ژیا نی دابین بکا: نهو کاغه زیککی به واژۆ کردن ده دا که تیییدا دان به هه له یه کی زۆر قورستر له وه دانرابوو که که سه که کردبووی و پاشان، داوای پاره ی ده کرد بۆ نه وه ی دۆسیه که پشتگوێ بخری... قانونی جهنگی، هه ره مه کییه... و ده وله مه ندبوونی ده سه لاتداره مه ده نی و سه ربازییه کانیش. به لام گشت نه مانه په راویز بوون؛ مه به سه ته راسته قینه که یان سیاسی بوو. نامانچ؟ له ناوبردنی هه ر جوړه مه یلیکی ناسیۆنالیزمی کوردی، کپکردنی ته نانه ت سه ره تاییترین ویسته کانی کورد و تیکشکاندنی نوخه ی کوردمانگیک دوای نهم دۆخه، له هاوړیکانم دا برام و گواسترامه وه ژووری تاکه که سی. ده روژ له وێ به ته نیا مامه وه، که له بچه به ده ست و چاوه ری. دادوه ره که، دوای پیتا چوونه وه ی دۆسیه که م، هیچ هۆکاریکی بۆ مانه وه م له گرتوو خانه دا به دی نه کرد. «به داخه وه، به لام کار به ده سه ته سه ربازییه کان ده ستووریان دا وه ئیوه له گرتوو خانه را بگرن. من هیچم له ده ست نایه.» لای من دانی به مه دانا.

۲. که ندال نهزان، که سایه تیی ناسراوی کورد له فه ره نسا، له دامه زاندنی په یوه ندی ی هاوکاری له گه ل شاره داره کانی فه ره نسا یارمه تی مه هدی زانای داوه.

گرتوو خانەى سەربازىى ديار بە کر

له گەل سى كوردى تردا، كه دوانيان له بنكهى شارەوانى جىگىرى من بوون، گواسترامهوه بو گرتوو خانەى سەربازىى ژماره ۱ى ديار بە كر. له كاتىكدا هاوړيانم له يه ك ژوردا بهند كرابوون، من خرابوومه ژوورىكى ترهوه. به دريژايى سى رۆژ كه سم نه بينى (پاسه وائىك خواردنى دههيتا و پاشان دهوړيه كهى دهبردهوه). بو ئهوهى هه وائىك بزائم، له ده رگا كه م دا. دواى ماوه يه ك، ئه فسەريك هات و پىي گوتم: «له بهر ئاسايشى خۆتان ئيوه مان به ته نيایى زىندانى كردووه.» ده رۆژى ته واو له م ژووره بىزراوه مامهوه، ده ست به كه له بچه و دابراو له دنيا. سەره راى ئه مه ش، له چاو ئه و شتانهى كه پىشتەر بينى بووم، ژووره كه هه ندىك فراوان بوو: دوو مه تر له سه ر مه ترىك و هه فتا، له گەل ته ختىكى بى دۆشه ك. چلكن بووم و نه مده توانى خۆم بشۆم. له كاتىكدا سەرتاپا قريژ بووم، له گز فكران راده چووم، ده رويشتم، چاوه رى ده مامه وه، خه يالم ده هۆنده وه، خه ونم به شىره يه كى ئاوه وه ده بينى، به كه ميك گولوى سه ر په مۆيه ك! دواى چل رۆژ ده سته سه رى، له يانزه هه مين رۆژى گرتوو خانەى تا كه كه سى، دوا جار نه ندامانى بنه ماله كه م توانيان سه رم لى بدن. قه ده غه بوو له نيو خۆماندا

به كوردی بدوئین. دایکم له ناست بیده نگیم ده گریا - من نه مده ویست به تورکی بپه یقم - و سکا لای ده کرد: « کوره کهم کهر و لال بووه! »

که میک دواتر، گواسترامه وه بو گرتوو خانہی ژمارہ پینج، گرتوو خانہ هاوچه رخه کهی دیار به کر (له کاتی کوده تاکه ی ۱۹۸۰ دا هیشتا ته واو نه بوو). له گه ل سئ هاوری کورده کهی ترم له گرتوو خانہی ژماره یه ک، که دوانیان جیگره کانی پيشووی من بوون، گواستراينه وه بو ژووری ژماره یانزه. ژووره که بو بیست و دوو زیندانی ناماده کرابوو و چل و سئ کهس له تیمه یان تی خزانده بوو. له گه ل گه یشتنمان، گیراوه کانی تر ده میک بوو مانیان له خواردن گرتبوو تا کوو ناره زایه تی به رامبه ره به و نازار و نه شکه نجانه ده ربیرن که ده یانچیشیت. من که نه م مانگرته م پی گونجاو نه بوو، بو م شی کردنه وه که باشتر وایه سهردانی که سوکاریان بایکو ت بکه ن: نه وه ی راستی بی، گیراوه کان له بهرده م نه ندامانی بنه ماله لییان ده درا. ته نانه ت یه کیک له وان تا ساته وه ختی مردن لیتی درابوو! من خو م له سهردانی که سوکار ده بوارد و بیانوو نه وه بوو که له دو خیکی باشدا نیم بو نه وه ی بچمه لایان.

سهره تا، له م گرتوو خانہی ژماره پینجه دا، به بهرده وامی لیمان ده درا، به لام نه مه شیاوی بهرگه گرتن بوون - هیچ خالکی هاو به شی له گه ل مامه له سامنا که کهی مانگیک ده سته سهریدا نه بوو. هیچ کاریک نه بوو بیکه یین. ده ست به سهر هه موو شته کانماندا گیرابوو: رادیو، وه ره قی یاری و تاد. پاشان هیدی هیدی، به شه و و رۆژ، هاواری نه شکه نجه کراوامان به گوئی ده گه یشت. هاواری پیاوان و ژنان.

۱۴ ی شوباتی ۱۹۸۱، گو پرنی ژووره که. له شوینی نوئی تیمه ته نیا چوار کهس بووین. له بلوکی په نجا و پینج. گرتوو خانہ که له چوار نه م هه کهیدا ده ژووری هه بوو. به گشتی، ژماره ی تیمه ی زیندانیان سه د و شه ست کهس بوو. خشته ی کاته کان به ته واوی ریک خرابوو: سه عات پینج له خه و

هه‌لده‌ستايين، سه‌عات شه‌ش و نيو به‌رچاييمان ده‌خوارد: سوپى ئارد يان هه‌ريشته. ناچار بووين بپارئينه‌وه، ده‌ره‌ق به‌وه‌ى به‌سه‌رمان دى، شوكرى خودا بكه‌ين، ته‌مه‌ندريژى بو سوپا و نه‌ته‌وه‌ى تورك به‌ ئاوات بخوازين! نه‌گه‌ر ملمان به‌مه‌ نه‌دابا، نانبراو ده‌كراين و ليتمان ده‌درا. دواى قه‌يرى، له‌ برى نه‌وه‌ى سه‌د و شه‌ست كه‌س بين، ژماره‌مان گه‌يشته‌ سي‌سه‌د و بيست كه‌س. له‌ ژووره‌كان شوپنى جوولانه‌وه‌ نه‌مابوو. له‌ كاتيكدا وه‌رزى زستان پله‌ى سه‌رما بو ژير سفر دابه‌زيوو، له‌م بينا چيمه‌نقويه‌دا، ئيمه‌ دۆشه‌كمان نه‌بوو. له‌ جياتى به‌تۆ و چه‌رچه‌ف، من ته‌نيا خاوه‌نى بارانيه‌ك بووم...

شه‌ويكى كو‌تايى مانگى ئادار، چوار گيراوى نوئى به‌ده‌م ليشاوى جنيوه‌وه‌ فرى درانه‌ ناو ژووره‌كه‌مانه‌وه‌. ته‌نيا شو‌رتيكيان له‌به‌ردا بوو و لييان درابوو. نه‌وان په‌رله‌مانتارى كورد بوون: ته‌نانه‌ت يه‌كيك له‌وان، مسته‌فا كليچ، له‌ حكومه‌ته‌كه‌ى پيشوو، نه‌وه‌ى بوله‌ند نه‌جه‌ويتدا، وه‌زيرى ده‌ولت بوو. پۆليسه‌كان دلخۆش بوون كه‌ له‌م په‌رله‌مانتارانهيان ده‌دا. له‌ خۆشيان شاگه‌شكه‌ ببوون - شتياوزيك بو نه‌وه‌ى تۆله‌ى خويان له‌ سيسته‌ميك بكه‌نه‌وه‌ كه‌ خويان هه‌رچى بي سه‌گى به‌ر ده‌رگاي بوون. هه‌روه‌ها شتياوزيك بو نه‌وه‌ى نيشان بدن دواچار كى له‌م ولاته‌ ئاغايه‌: سوپا كه‌ تا سه‌ر ريزيان بۆى هه‌يه. هه‌ميشه‌ هه‌لسوكه‌وتى خراپيان له‌ گه‌لدا ده‌كردين. هه‌نديك جار، به‌ شه‌و نزيكه‌ى چل گيراويان له‌ ژوورپكى مه‌تريك و هه‌شتا له‌سه‌ر دوو مه‌تر ده‌خزاندا. ده‌ سه‌عات له‌سه‌ر پى ده‌ماينه‌وه‌، پاله‌په‌ستوى يه‌كتريمان ده‌دا و به‌ ناسته‌م هه‌ناسه‌مان بو ده‌درا. بۆنه‌كه‌ش به‌ جى خۆى... بۆنى ميز و بۆگه‌نى پيستريش... نه‌گه‌ر كه‌سيك له‌ هۆش خۆى چووبا يان خه‌وتبا، به‌ راده‌يه‌ك له‌ پال يه‌ك خزابووين كه‌ نه‌ده‌كه‌وته‌ سه‌ر عه‌رزه‌كه‌. ده‌وروبه‌رى سه‌عات دووى به‌يانى، فه‌رمانده‌ى سه‌ربازى چوار يان پينج زيندانى ده‌برده‌ ده‌روه‌ه. تيزوپريان تى هه‌لده‌دان و كاتيك ده‌كه‌وتن، سه‌ربازه‌كان پينان له‌سه‌ر داده‌نان. ئه‌وجا فه‌رمانده‌كه‌

لئی ده‌پرسین: «تورکی یان کورد؟» وه‌لام نه‌ده‌درایه‌وه. نه‌وکات لئیان ده‌دانه‌وه تا نه‌و کاته‌ی قوربانییه‌کان ده‌بوورانه‌وه. پاشان ده‌یان‌هیتانه‌وه ناو ژووره‌که و ئیمه‌ده‌بوایه‌زیاتر بخزیننه‌پال یه‌کتری بو‌ئه‌وه‌ی جییان بو‌ بکه‌ینه‌وه. به‌یانی، کاتیک پاسه‌وانه‌کان ده‌رگا‌که‌یان ده‌کرده‌وه، هه‌ندی‌کمان به‌را‌ده‌یه‌ک سفت و ره‌ق بیووین که‌بی ویستی خو‌مان ده‌که‌وتین. رۆژیک یان دوو رۆژ دواتر، ئهم شانویه‌دیسان ده‌ستی پی‌ده‌کرده‌وه و به‌رده‌وام، چهند که‌سی‌کمان به‌نۆره‌ئه‌شکه‌نجه‌ده‌کراین.

جار‌جاره‌فهل‌اقه‌و جار‌جاره‌ش لیدان‌تیک‌ی تر. شتی‌وازه‌که‌به‌یوه‌ندی‌ی به‌میزاجی نه‌وان و هه‌روه‌ها... گیراوه‌که‌وه‌هه‌بوو. هه‌ندی‌ک له‌چاو نه‌وانی دی «خاوتینتر» بوون. نه‌گه‌ر یه‌ک‌یک له‌ئیمه‌تینووی بوایه، ئاوکی تیکه‌ل به‌ماده‌ی پاک‌که‌روه‌یان پی‌ده‌دا و به‌ده‌م لیدان‌مانه‌وه، چیژیان له‌خواردنه‌وه‌ی چای گه‌رم وه‌رده‌گرت. یان ده‌نا بی‌شنیاری چایان به‌ئیمه‌ده‌دا و له‌پریکا چایه‌که‌یان به‌کول‌لوی به‌سه‌ر ئیمه‌یاندا ده‌رژاند. ئهمه‌ده‌یخستنه‌پتکه‌نین؛ نه‌خوازه‌ئه‌گه‌ر قوربانی‌هاواری کردبا. نه‌گه‌ر فزه‌ی لیوه‌نه‌هاتب، تووره‌ده‌بوون و زیاتریان لی‌ده‌دا.

له‌سه‌عات پینج هه‌تا‌حه‌وتی به‌یانی، بلندگۆکان سروددی سه‌ربازیان بلاو‌ده‌کرده‌وه، جار‌جاره‌به‌ته‌وه‌ری پانتورانیزم^۳ و جار‌جاره‌وی‌پرای جینودان

۳. پانتورانیزم نایدی‌ؤلۆژی‌ای ناسی‌ونالیستی تورکه‌کانه‌که‌نامانجی کۆکردنه‌وه‌ی «خه‌لکی تورک، هه‌ر له‌ولاتانی بال‌کانه‌وه‌بگه‌ر تا دیواری چین»ه له‌چوارچی‌وه‌ی ئیمپراتوری‌یه‌کدا. کورد و نهرمه‌نی به‌هۆی نه‌وه‌ی به‌ربه‌ستن له‌به‌رده‌م به‌رده‌وامی جوگرافیایی ئهم «خاکانه‌ی تورکه‌کان»، به‌گویره‌ی لایه‌نگرانی ئهم نایدی‌ؤلۆژی‌یه‌، ده‌بی‌نه‌میتن. پانتورانیزم که‌له‌سه‌ر مۆدی‌لی پان‌نآلمانیزم و پان‌سلافیزم له‌لایه‌ن تورکه‌لاوه‌کانه‌وه‌په‌ره‌ی پی‌دراوه، له‌نیوان سالانی ۱۹۰۸ هه‌تا ۱۹۱۸ له‌مه‌یدانی کرده‌وه‌دا پتیک هاتووه. لهم ماوه‌یه‌دا، زیاتر له‌میلیۆتیک و دووسه‌ده‌هه‌زار نهرمه‌نی و نزیکه‌ی هه‌وتسه‌ده‌هه‌زار کورد دوور خرا‌نه‌وه. ژماره‌یه‌کی زۆریان له‌سه‌ر ریگای تاراو‌گه‌مردن یان به‌هه‌رووی کوشتوپ هاتنه‌وه. جیگه‌روه‌ی گه‌نجه‌تورکه‌کان، مسته‌فا که‌مال ناسراو به‌ئاتاتورکیش درێژه‌ی به‌سیاسه‌تی سیسته‌ماتیکی توانده‌وه و دوورخستنه‌وه‌ی

به یونانییه کان، نهو «کورپی قه جانه». ساعات حهوت هه تا حهوت و نیو بو نانی به یانی و ناودهست ته رخان کرابوو. ههر ژووره و شیریه کی هه بوو، به لام له هه ندیک سه عاتدا ناو نه بوو. ههر نه بی له نهومی یه که م و دووهه م، چونکه ناوه که به هیچ شیوه یه که نه ده گه یسته نهومی سیهه م و چواره م و پاسه وانه کان له گه ل خواردندا ناویشیان بو دیناین. ئیمه که له نهومی سه ره وه زیندانی بووین، هه ندیک جار بو ماوه ی دوو یان سی رۆژ بی ناو ده ماینه وه. ئه سپی رمبازینیان ده کرد و ئیمه ش کاتی خومان به خو خوراندن تیده په راند و هه ولمان ده دا ئه سپیمان نه میتی. هومه کان له لای سه ره وه ی ژووره که وه جیگیر کرابوو. هه ندیک رۆژ، ناچار یان ده کردین به پیوه بوه ستین، له کاتیکدا چوار که س له ئیمه ده بوایه سواری قه لاندوشی چوار که سی تر بی. ئیمه ده بوایه به دریزایی رۆژ به م جوړه بمیننه وه و ناچار ده کراین سروودی سه ربازی بلیننه وه. ئه گهر یه کیک له گیراوه کان که وتبا، بهر جنیو ده درا، له بهری پی یان له پی ده ستیان ده دا. نه وان ده یانتوانی به م ره نگه، له سه ر پی بمانه یلنه وه، به دریزایی دوانزه ساعات، بی پشوو، بی ناو، بی نان. نازای نه دنا ممان دیشا؛ چ له سه ره وه بوایه یه ت، چ له بنه وه، دژوار بوو. سه به یینیکه ی وه ها رۆژیک، سکه خشکه یان پی ده کردین، دیسان سروودی سه ربازیان پی ده گوتینه وه و له کاتیکدا ئیمه له سه ر سک ده رۆیشتین، نه وان له سه ر پشتمان راده وه ستان. ئیمه ش هه روا ده بوایه دریزه به چرین بده یان. کاتیک پیمان له سه ر عه رزه که داده نایه وه، له کاتیکدا ئیمه له سه ر سک بووین، به پۆستال وه رده گه رانه سه ر و پیمان. ئه گهر یه کیک له ئیمه ناره زایی ده بریبا، یه کسه ر جله کان یان پی داده که ند و رووت و قووت، به گو یزینگی پی هه لیانده واسی، به شیوه یه که که نیوقه د و سکی هاوته ریب بی له گه ل مشتی پاسه وانه کان. به دریزایی یه که یان

کوردده کانی تورکیا دا.

دوو سه‌عات، بیجگه له چهند پشوویه کی کورت، ده‌بوو به کیسه بۆکسی پاسه‌وانه‌کان.

هه‌موو شتیک پاساو بوو بۆ لیدان و ئەشکه‌نجه. به‌م جۆره، رۆژتیک پاسه‌وانه‌کان له گیراوێکی که‌می‌ک ئە‌قل‌سووکیان پرسى که له‌خۆه پێده‌که‌نى: «ئوه به چى پێده‌که‌نى؟» من له باتیانى وه‌لامم دایه‌وه: «ئهم هه‌ر وایه.»

«تۆ پارێزهرى نه‌وى!»

ئینجا ماوه‌یه‌کى زۆر لیان دام تا‌کوو فیر ب‌م ته‌نیا ده‌ستم به‌ کالوى خۆمه‌وه ب‌ی.

به‌ قازانجى که‌س نه‌بوو بیانوو بداته ده‌ست پاسه‌وانیک. ئە‌گه‌ر له‌به‌ر هه‌ر هۆ‌کارێک، که‌سێک نا‌ره‌زایى ده‌رپرپیا و پاسه‌وانه‌که‌ رقى لى هه‌ل‌گرتبا، باجێکى قورسى پى ده‌دا. یه‌ کسه‌ر په‌لاماریان ده‌دا، پرووت و قووتیان ده‌کرده‌وه، چوار پاسه‌وان ده‌یانخسته‌ سه‌ر س‌ک و هه‌ر کامه‌ و توند شوینیکى ده‌گرت و مه‌تره‌قێکیان له‌ قنگى رۆ ده‌کرد. وه‌ک نامی‌رى هه‌ل‌د‌رپنى سه‌رده‌مانى زوو، نه‌وه‌نده‌ نه‌ب‌ى مه‌تره‌ق ده‌می‌کى تیژى نه‌بوو که ئە‌ندامه‌کانى مرۆف کون ب‌کا و هیدى هیدى بیکوژى: ئە‌وان ته‌نیا له‌ هه‌ولى نه‌وه‌دا بوون له‌ ناخه‌وه سووکایه‌تیمان پى ب‌که‌ن. ئینجا هه‌روا که مه‌تره‌قه‌که‌یان تى ده‌چه‌قاندین، پێیان ده‌گو‌تین «قوونده‌ر» و لییان ده‌پرسین داخوا‌حه‌زمان لێهه‌ یان نا... له‌وه‌ش خراپ‌تر هه‌بوو: ئە‌وان نزیکه‌ی په‌نجا زیندانییان ده‌هتایه‌ ده‌رى و له‌ پێش چاوى هه‌موویان، یه‌ کێکیان ناچار ده‌کرد مه‌تره‌قه‌که‌ ب‌گرى و یه‌ کێکى تریش له‌سه‌رى دابنیشى و له‌ خۆى رۆ ب‌کا. ئە‌گه‌ر نه‌تویستبا مه‌تره‌قه‌که‌ رابگرى، یه‌ کسه‌ر بارانى شه‌ق و زلله‌ت به‌سه‌ردا ده‌بارى. سه‌ره‌رای ئە‌مه‌ش، که‌م وا هه‌بوو مل دابنوتین. ئە‌وکات، سه‌وت - هه‌شت پاسه‌وان کۆ ده‌بوونه‌وه تا‌کوو که‌له‌ره‌قه‌که‌ سزا ب‌ده‌ن و سووکى ب‌که‌ن: له‌به‌ر چاوى ئیمه، مه‌تره‌قه‌که‌یان له‌ قنگى رۆ ده‌کرد و کاتیک ده‌ریانده‌هتایه‌وه، به‌ خۆینه‌وه

دهیانخسته ناو زاری پیاوه داماوہ کهوه بو ئهوهی بیمژی. ئهوانه‌ی ئهم ئەزموونه‌یان به‌سه‌ر ده‌هات، به‌دریژایی چه‌ندان مانگ ده‌شکان و نیری‌تییان بریندار ده‌بوو. هه‌ولمان ده‌دا وره‌یان پی‌بده‌ین. گیراوه‌کان بو ئهوه‌ی تووشی ئهم ئەشکه‌نجه‌یه‌ نه‌یه‌ن، ئەشکه‌نجه‌یه‌ک که له هه‌موویان پتر لیتی تۆقیوون، نه‌خاسمه له‌به‌ر چاوی ئه‌وانی تر، سه‌رپی‌جیان نه‌ده‌کرد. بۆیه ده‌بوایه به‌ده‌نگیکی به‌رز دووپاتی بکه‌نه‌وه: «چ به‌خته‌وه‌ره ئه‌و که‌سه‌ی ده‌لێ من تورکم!» یاخود: «تورک‌یک هه‌موو دنیا دینی!» یا نژی: «تورکه‌کان فه‌ره‌ه‌نگ و ژیا‌ریان بر‌دووه‌ته‌گشت ئه‌و ولاتانه‌ی که ده‌ستیان به‌سه‌ردا گرتوون!»

ناچاریان ده‌کردین به‌ریز به‌دالانه‌کاندا برۆین و کاتیک به‌به‌رده‌م نووسینگه‌ی فه‌رمانده‌که‌دا تیده‌په‌رین، ده‌بوایه سا‌لو له‌سه‌گه‌که‌بکه‌ین. زۆر جه‌زه‌به‌ی سامناکی تریان له‌سه‌ر په‌یره‌وه‌کردین: گیراوه‌که‌یان رووت ده‌کرده‌وه، ده‌یانبه‌سته‌وه و هه‌لیانده‌واسی. به‌نیکیان له‌زه‌که‌ری گری ده‌دا؛ سه‌ره‌که‌ی تری به‌نه‌که‌یان له‌ده‌سگره‌ی ده‌رگایه‌ک ده‌به‌سته‌وه. ئیتر خۆتان وینای بکه‌ن هه‌موو جارێ که ده‌رگا‌که‌یان ده‌کرده‌وه و دایانده‌خسته‌وه، چ رووی ده‌دا!

هه‌ندیک جاری تر، وه‌ک خۆیان ده‌یانگوت بو ئهوه‌ی هه‌ندیک «راهیتان» مان پی‌بکه‌ن، ده‌یانبردینه‌ده‌ری و ده‌بوایه به‌سه‌رمای زستانێ رابکه‌ین. پاشان ده‌بوایه به‌پیوه‌بوه‌ستین، بو‌ماوه‌ی سه‌عاتیک یان دوو سه‌عات جووله‌مان لێوه‌نه‌یه، ئینجا: هه‌سته، دانیشه، هه‌سته، دانیشه، تا له‌ناو به‌فره‌که‌دا له‌پی‌ده‌که‌وتین. یان ده‌نا‌چله‌ی زستان - له‌لای ئیمه‌ش زستان زۆر تووش و دژواره‌، به‌رووتی له‌ده‌رگایه‌کیان ده‌به‌ستینه‌وه، تا له‌سه‌رمان ده‌ته‌زین. یاخود ده‌بوایه بچینه‌ده‌ری، به‌ده‌رپی‌کورت و به‌پتخواسی و به‌فره‌که‌به‌سینگ بشیلین - چینی‌ک به‌فری بیست تا سی سه‌نیمه‌تر. ده‌که‌وتینه‌سه‌ر س‌ک بو ئهوه‌ی به‌فره‌که‌بشیلین و له‌پریکا: «هه‌ستن!» ئه‌وجا فه‌رمانیان

پئی ده داین رایمآلین! پاشان له سه ررا ده ستمان پئی ده کرده وه. گه له ک زیندانی بهم جوړه له سه رمان مردن. جاری وا بوو ئیمه یان پرووت ده کرده وه، به گوژینگی پئی به بنمیچی ژووره که یان هه لده واسین و سه ریان ده خستینه ناو سه تلئیک پیسایي.

ده یانویست هم له پرووی جهسته یی و همم سایکۆلۆژییه وه لا وازمان بکه ن. سه رباری جه زه به کان، شاره زایانه کۆمه لئیک ئه شکه نجه ی ده روونیشیان به کار دینا. رۆژیک پینج نانیان بو ژووریک ده هینا، به یانیه که ی، چوار نانیان ده هینا، پاشان سی، ئینجا هر نانیان نه ده هینا، بو نه وه ی گیراوه کان له ناو خۆیاندا بکه ونه مشتومره وه. له کاتیکدا جگه ره کیشان و هه لگرتی قه ده غه بوو - ئه گه ر جگه ره ت پئی گیرابا، لیان ده دای - هه ندیک جار، پینج جگه ره یان به سه ر ژووریکدا بلاو ده کرده وه. هر که دامانده گیرساندن، یه کسه ر پینان ده کوژاندینه وه، ناچار یان ده کردین قووتیان بده ین و ئه گه ر که سیک رشا بابه وه، رشا وه که یان پئی ده لیسته وه. ئه گه ر به گوئی نه کردبان، لیان ده دا. جاری وا هه بوو، دوو رۆژ خۆراکیان پئی نه ده داین. سیه هم رۆژ، به مه نجه له وه ده هاتن و ده ستووریان پئی ده داین قاپه کانمان به یئینه ده ری. ئینجا، له پیش چاوی هه موومان، تفیان ده کرده مه نجه له که وه و ده یانگوت نۆشی گیانتان بی. یان دوا ی نه وه ی دوو - سی رۆژ خواردنیان پئی نه ده داین، به مه نجه له که وه ده هاتن و پینان ده گو تین: «به داخه وه، کورینه، مه نجه له که رزا. با بو جاریکی تر بی.»

دوا ی نه وه ی ماوه ی دوو یان سی رۆژ له خواردن بیته شیان ده کردین، پاسه وانه کان سی یان چوار ته لیس کاهووی نه شو رداوی پر له گلیان ده هینا و ناچار یان ده کردین له بهر چاوی نه وان بیانخۆین. «نامانه وی یه ک په لکی به فیرۆ بده ن!» هه ر که سه و نزیکه ی سی کاهووی بهر ده که وت... پاسه وانه کانیش له وی راده وه ستان، چاویان له ئیمه بوو بزاین چ ده که ین و هاوکات به ئیمه یان راده بوارد: نه وان زور باش ده یانزانی شه و له ناو پیسایي

خۆماندا ده تلتینه وه. بۆ سبهینی را، ده هاتن هوه: «خۆتان بۆ گهرماو ئاماده بکن، کورینه!» گیراوه کان خۆیان رووت ده کرده وه، سابوونیان له خۆیان هدا. له ناکاو ئاوه که ده بردرا. ئه وکات، پاسه وانیتک به بۆریه کی باخچه وه ده هات و ئاویتکی به ستووی به سه ردا ده رژاندين، چهنده پاسه وانیتکی دیکه ش لیمان ده داین بۆ ئه وهی خیرا بجوولتینه وه. هیتشتا ده ریپ کورته کانمان له بهر نه کردبۆوه که ده یاناردینه وه ژووره کانمان، ناچار یان ده کردین له سه ر سک خۆمان بخشکینین و وه بهر شه قانیان ده داین.

له ژوور پیکدا که به شیوه یه کی ئاسایی جیتگای بیست و پینج زیندانی ده بۆوه و ئه وان هه شتا و پینج که سیان تی خزانده بوو، رۆژتیک چیتتیکیان هینا که ماده ده یه کیان تی کردبوو که زگیشه ی دروست ده کرد. له ژووره که دا ته نیا هومه یه ک هه بوو. هه موویان - هه شتا و پینج که س! - ویکرا زگه شۆریان بوو. زیندانییه کان چوار چوار به دیار کونه که وه راوه ستابوون. به لام ئه مه به شی نه ده کرد. ژووره که پر بیوو له گهنده گوو و تیمه ئاومان نه بوو. تیمه بۆ خاوتنکردنه وهی خۆمان ته نانه ت به تانییه کانمان به کار ده هینا و ناچار ده بووین تا به یانی له نیتو پیسایی خۆماندا بتلتینه وه.

ئهو به یانییه، ئه ندامیتکی په که که که پیمان ده گوت کۆمیسار بردرا بۆ ئه وهی دادگایی بکری. له کاتی دادگاییه که دا، تووشی سکچوون بوو. داوای کرد بچیتته ئاوده ست. داواکه ی رته کرایه وه. ئه ویش هه ستایه سه ر پی و ریک له ناو هۆلی دادگه دا به خۆیدا کرد. ئه ندامانی دادگه که چه په سابوون. ئه ویش پیمان پیده که نی. سه ربازتیک ده بوايه دوو کیسه ی پلاستیک بیتنی و پیتلاوه پر له گووه کانی ئه م هاورییه مانی بخاته ناو بۆ ئه وهی به ده م رۆیشتنه وه عهرده که پیس نه کات! له کاتیکدا جاران پیتش و پاش دادگه لیمان ده درا، ئه و بی لیدان هیترايه وه گرتوو خانه. دوا ی گه رانه وهی بۆ ژووره که گوتی: «له بهرده م دادگه گووم کرد! به هینه که یاندا رپام!» لی دوا ی قه ییری، فه رمانده که له گه ل پاسه وانه کان هات و گوتی: «ئاو بردراوه

کورینہ. به خۆم دەلیم کام گەمژە بوو ئەم کارەى کرد. چارەپەکتان نییە جگە لەوەى لەناو گەندوگۆوى خۆتاندا بمیننەو. « فیکەى سمیلیان دەهات. قیروسیا... سەربارى دۆخە ناخۆشە کە، کاتیک زانیمان ئاوا، لە نیوهراسیتی دادگە کە، لە بەردەم دەستەى دادوهران گووى کردوو، ماوہیە کى باش پیکەنین. دواى ئەم رووداو، هەموو جارێ ئەگەر بەندکراویک ئیزنى چوونە دەرەوہى خواستبا، دادگە کە بە پەلەپەل مۆلەتى پى دەدا...

شەوہ کان کورت بوون. سەعات پینج لە خەو هەلەدەستاین و سەعات دە و نیوی شەو دەنووستین. بەلام پاسەوانە کان نیوہى شەو بە کوتانى تەنە کەوہ لەو لارا دەهاتن، بۆ ئەوہى سەعات دووی بەیانى، پاشان سەعات سێ و ھەرۆھا سەعات چوار ھەلمانسیتن. کە بە ئاستەم دەمانتوانى بخەوینەو، تەقەتەق دەستى پى دە کردەو. نەدە کرا لە سێ یان چوار سەعات زیاتر لەسەر یە ک بخەوى.

ئەوان ھەرۆھا سەگىكى شوانى ئالمانيان ھەبوو بە ناوى جۆ کە ویدەچوو لە ئالمانيا راھینرابى و ھەولیان دەدا تيمە پى بتوقینن. دەستووریاں پى دەداین خۆمان رووت رووت بکەینەو، پاشان سەگە کەیان تی بەردەداین و ئەویش یە کسەر قەپى لە سمت و گونمان دەگرت. بەلام ئەو فیر بیوو ھەلیانەدری؛ تەنیا بە ھۆى پیکەیاندى ئیشیکى زۆر زیپەرى پى دەکردین، ئەمەش بیجگە لە ترس و خۆفى ئەوہى کە نە کا قۆر بین. پاشان سەگە کەیان بانگ دە کردەو. شەوانە، بە بەردەوامى گوتمان لە وەرپنە کەى دەبوو. ئەو ھەرۆسا بۆ ئەم مەبەستە راھینرابوو، بۆ ئەوہى نەھیلنى بخەوین، بۆ ئەوہى خەو کانمان پر بکا لە مۆتە کە. پاسەوانە کان ئەگەر ویستبایان بماترسیتن، دەیانگوت: «وریا بن! جۆ ھات».

سال و نیویک دواى ئەم دۆخە، لە سالى ۱۹۸۲دا، مۆلەتمان پى درا میوہ و پەنیر لە چیشخانە یە ک بکړین. بە پارەى پاشە کەوتى خۆمان، داواى سیو و پرتەقالمان دە کرد. ھەر کە میوہ کانمان بە دەست دەگەشت،

پاسه‌وانه‌کان خۆیا ده‌بوون و ملیان له شیتلانی میوه‌کان ده‌نا و بانگه‌شه‌یان ده‌کرد که میوه‌قه‌ده‌غه‌یه. میوه‌کانمان له کیس ده‌چوون، به‌لام ئیمه به‌را‌ده‌یه‌ک دل‌مان پر ده‌بوو که به‌گژ نه‌واندا ده‌هاتینه‌وه. دوا‌ی ئه‌مه، پاسه‌وانه‌کان چه‌خسیتی چاکیان تی‌هه‌ل‌ده‌داین. ئه‌م جاره‌یان، هه‌ره‌زیده‌مست و شه‌قه‌کان نازاریان پی‌نه‌ده‌گه‌یان‌دین: زۆرت‌رین نازار هی ئه‌وه‌بوو که هه‌لمان بۆ نه‌ره‌خسابوو میوه‌کانمان تام بکه‌ین. سه‌ره‌رای گشت ئه‌مانه، ریڭایه‌کمان دۆزیبۆوه که ناناوه‌هه‌ندی‌ک خوارده‌مه‌نیمان - میوه، نان، شیر و پسته و ... - له‌لایه‌ن ژماره‌یه‌ک پاسه‌وانه‌وه‌به‌ده‌ست بگا. له‌ترسی پشکنین، هه‌ول‌مان ده‌دا یه‌کسه‌ر چه‌په‌لووشیان بکه‌ین.

رۆژیک، له‌ژووره‌که‌ی ته‌نیشتمان، پاسه‌وانه‌کان ده‌ستووریان به‌گیراوه‌کان دا که بزه‌رن. به‌لێ، وه‌ک که‌ر بزه‌رن! گیراوه‌کان وه‌لامیان دایه‌وه‌که‌ئه‌وان نازانن بزه‌رن. «چۆن! نازانن! ئه‌مه‌فه‌رمانه!» گیراوی‌ک گو‌تی: «فی‌رمان بکه، با ئیمه‌ش به‌دوا‌ی تۆدا بزه‌رتین.» به‌قاقای پی‌که‌نینی گیراوه‌کان، پاسه‌وانه‌که‌غیره‌تی بزووت: «زۆر باشه! یانی پی‌م ده‌لێن که‌ر؟ مایه‌ی پی‌که‌نینه‌؟ پی‌که‌نین گریانی به‌دواوه‌یه!» پاشان بۆ ماوه‌ی بیست رۆژ له‌خواردن بی‌هشی کردن! ته‌نیا ئاویان پی‌ده‌درا. ئیمه‌هه‌ول‌مان ده‌دا به‌هه‌ر شی‌وه‌یه‌ک بووبی، که‌میک خوارده‌مه‌نیان پی‌بگه‌یه‌نین.

شه‌و، مشکی گه‌وره‌به‌ژووره‌که‌دا ته‌راتینیان ده‌کرد و به‌دوا‌ی خواردندا وی‌ل بوون. ئه‌وان به‌سه‌ر جه‌سته‌ماندا تیده‌په‌رین و په‌یتا په‌یتا خه‌به‌ریان ده‌کردینه‌وه - پی‌که‌وه‌ژیانیکی نابه‌دل‌انه‌بوو و له‌م رووه‌وه‌شتیکی ئه‌وتۆمان له‌ده‌ست نه‌ده‌هات.

ته‌گه‌ر پارێزه‌ریک داوا‌ی بینینی زیندانییه‌کی کردبا، سه‌رتاپای زیندانییه‌که‌یان ده‌پشکنی و لێیان ده‌دا بۆ ئه‌وه‌ی تکا له‌پارێزه‌ره‌که‌بکا جاریکی تر نه‌گه‌ریته‌وه. پاشان ده‌یان‌برده‌لای پارێزه‌ره‌که‌و به‌ئاسته‌م یه‌ک - دوو قسه‌یان ده‌کرد که پاسه‌وانه‌کان هاواریان ده‌کرد: «ته‌واو!» سووکایه‌تییه‌کی زۆریان

به پاریزره که ده کرد و به دریزایی ریگای هاتنه‌وه، پالیان به گیراوه که‌وه
ده‌نا نه‌گه‌ر پینی نه‌گوتبا جارنکی تر مه‌گه‌ری‌وه. پاشان دوو هینده‌ی تریان
لی د‌ه‌دا بو‌ئ‌وه‌ی په‌ژیوانی بکه‌نه‌وه که چووه‌ته س‌ه‌ردانی پاریزره‌که.
ه‌ه‌رچی پاریزره‌که‌یه، نامانجیکی دیاریکراوی ه‌ه‌بوو: ده‌یویست دلنیا بیت‌وه
که موشته‌ریه که‌ی هیشتا ده‌ژی.

گیراویک نه‌گه‌ر له‌به‌رده‌م دادگه‌دا ناماده‌ بوایه، نه‌و رۆژه س‌ه‌عات دووی
به‌یانی ه‌ه‌ل‌ی‌اند‌ه‌ستاند. له‌س‌ه‌عات دوو ه‌ه‌تا س‌ه‌عات ه‌ه‌شت، گشت
نه‌وانه‌ی ده‌بوایه له‌دادگه‌که‌بن، له‌ه‌و‌لی‌ک‌دا کو‌ده‌بوونه‌وه. راهینانیان پی
ده‌کردن و سرودی س‌ه‌ربازیان پی ده‌گوتنه‌وه. پاشان به‌مه‌تره‌ق و‌ه‌رده‌گه‌ر‌انه
س‌ه‌ر و گو‌ی‌لاکیان. به‌بیرم د‌یت‌ه‌وه ه‌ینده‌یان له‌گیراویک د‌اب‌وو که
س‌ه‌رتاپای جه‌سته‌ی شه‌ل‌الی خوین بیوو. له‌نا‌کا‌و راست بو‌وه و ه‌ه‌نگا‌وی نا
- قونچکه جگه‌ره‌یه کی له‌س‌ه‌ر ع‌ه‌زه‌که بینیبوو... ه‌ه‌ل‌ی‌گ‌رت‌ه‌وه و چا‌وی بر‌یه
پاسه‌وانه‌کان، وه‌ک بی‌ه‌وی پ‌ی‌یان بل‌ی: «س‌ه‌رباری مست و شه‌قه‌کاتان،
قونچکه جگه‌ره‌یه که‌م بینبوه‌ته‌وه و ده‌یک‌یشم.»

ده‌وروب‌ه‌ری س‌ه‌عات ه‌ه‌شت، نه‌فس‌ه‌ره‌کان ده‌هاتن و گیراوه‌کانیان سواری
وه‌نه س‌ه‌ربازیه‌کان ده‌کرد. نه‌وان ده‌بوایه به‌ده‌ست به‌س‌تراوی به‌پ‌ت‌وه
بوه‌ستن. پ‌یش نه‌وه‌ی بچنه‌ه‌ولی دادگه‌که، پاسه‌وانه‌کان ه‌ه‌ند‌یک له
گیراوانیان ده‌برده سوو‌چ‌یک‌ه‌وه، به‌زور زاریان پی ه‌ه‌ل‌ده‌پ‌چ‌رین و ت‌فی‌ان تی
ده‌کرد. ئینجا به‌ه‌ر کام له‌وانیان ده‌گوت: «نه‌گه‌ر بیت و بچوو‌ک‌ترین
ناره‌زایی به‌رام‌به‌ر به‌دا‌وا‌کاری گشتی ده‌رب‌یری، تا مردن نه‌ش‌که‌نجه‌ت
ده‌که‌ین. له‌ئ‌ی‌ستاوه‌ نا‌گادار به.»

پ‌یش نه‌وه‌ی بچینه‌به‌رده‌م داد‌وه‌ره‌کان، سی که‌س ده‌خ‌راینه ژوو‌ریکی دوو
مه‌تر و په‌نجا له‌س‌ه‌ر مه‌تر‌یک و په‌نجا. له‌ه‌ولی دادگه‌که، جه‌ما‌وه‌ره‌که،
واته‌بنه‌مال‌ه‌ی گیراوه‌کان، له‌ل‌ایه‌ن س‌ه‌ربازه‌کان و پاسه‌وانه‌چه‌ک‌داره‌که‌نه‌وه
نابل‌وقه‌ده‌دران. ئیمه‌که‌له‌بچه‌به‌مه‌چه‌که‌وه ده‌براینه‌به‌رده‌م داد‌وه‌ره‌کان

و دادگاگه دهستی به کاره کانی ده کرد. داواکاری گشتی داوانامه که ی دهخویندهوه، پاریزه ره کان ته نیا کاتی نهوه یان بۆ دهره خسا ویستی نازادی موه کیله که یان بیته گۆری به بیانوی نهوه ی بیگونا نهه. ئیمهش به نۆره ی خۆمان نهوه ندهمان لئ درابوو که تاقه تی ناخواتنمان نه بوو. سه ره پرای نه مهش، هه لده که وت که گیراویک مۆله تی ناخواتن وه بگری و بلی: «بیوچان نهشکه نجه مان ده کهن. ئیتر نه م گالته جارییه ی دادگه تان له چییه؟» بیگومان بیده نگیان ده کرد و له گه رانه وه یدا بۆ گرتوو خانه چاوه ریان ده کرد! دهسته یه کی پیشوازی پیکهاتوو له چوار تا پینج پاسه وان له وی بوون: به سه عاتان نهشکه نجه یان ده دا.

نه گه ر به هه لکه وت پاریزه ره کان نهشکه نجه یان له قاو دابا، بۆ خۆیان قۆلبه ست ده کران. نه مه شتیک بوو که به سه ر دوو پاریزه ری کوردا هات: حوسین یلدرم و شه رافه ددین کایا. هه رتکیان به شیوه یه کی سامنا کانه نهشکه نجه دران.

جاریکیان، پاریزه ریک نهو شتانه ی دووپات کرده وه که موه کیله که ی تازه باسی کردبوون. داده ره که سیما یه کی واقورماوی به خۆوه گرت: «یانی ئیوه له گه ل موه کیله که تاندا که که سیک جیاخوازه، هاوران؟ ناخۆ ده زانن که ئیمه ده توانین دۆسیه یه ک له دژی ئیوهش بکه ی نه وه؟» پاریزه ره که به په له په ل وه لآمی دایه وه: «نا، نا! من ته نیا نهو شتانه م دووپات کرده وه که موه کیله که م گوتبوونی...»

سه ره تآی سآلی ۱۹۸۲، زیندانییه کمان بینی به نیکیان له گونی به ستبوو و پاسه وانیک رایده کیشا. به شیوه یه کی سامنا کانه لئ درابوو و نهشکه نجه درابوو، جله کانی درابوو و نهیده توانی له جیبی خۆی بجوولیتته وه؛ به تایه تی «کاریان» له سه ر کردبوو، چونکه پنیان وابوو تیرۆریستیکی نه ره نییه. ناخری توانی بیسه لئتی که موسلمانه. قاچاغچییه ک بوو، به لآم له و ماوه یه دا وایان لیکردبوو له هاتنه دنیا په ژیوان بیتته وه.

رۆژه كان تىنەپەرپىن . بى پشوو . بە درىژايى چەندان سال . . .
 دواى گىران ، وەك سفتاح ، هەژدە مانگ دەخراینە ژىر ئەشكەنجەوہ - هەر
 هەفتەيەك چوار تا پىنج رۆژ . چواردە مانگ ئاو بوۆ خۆشۆردن شك نابەى .
 تەنانەت ئاوپنەيەك نىيە بوۆ ئەوہى سەيرى خۆت بكەى . ئەوہى راستى
 بى ، ئىمە هىچ كەلوپەلىكى تايبە تىمان نەبوو : زوو زوو دەيانپشكىن و هەموو
 شىتتىكىمان لى زەوت دە كرا . هەرچى بى ، ئىمە كەوتبووينە ئاو دۆخىكى
 ناخۆش و ئەوانىش چىژيان لەوہ وەردە گرت وەك ئازەلىكى گلاو مامە ئەمان
 لەگەل بكەن .

سالى ۱۹۸۲ ، زىندانىيەك لە بەردەم دادگەدا رايگە ياند : « من لەمرو بە دواوہ
 مان لە خواردن دەگرم . هەتا كۆتايى دەچم ، چونكە ئەمە تەنيا رىگەى
 نازەزايەتى دەبرىنە كە بوۆ من ماوہ تەوہ . » يەكىكى تر هەلدایە : « منىش
 هەروا ، » پاشان سىتھەم كەس هەمان شتى گوت . ئەمانە خزانە ژوورىكى
 تاكە كەسىيەوہ و لەويدا مانگرتتىكى بىكۆتايان دەست پىكرد . ئەم مانگرتنە
 نەبووہ بەر بەستىك بوۆ ئەوہى هەموو رۆژىك لىيان نەدەن . هەفتەيەك
 دواتر ، كۆمەلىك بەندكراوى تر ، كە پىيان وابوو ئەمە چىتر ناتوانى
 بەردەوام بى ، تىكەل بەوان بوون . جموجول بەسەر ژوورە كاندا زال بوو .
 ئىمە گۆرانى كوردىمان دەچرى . ئەوہى راستى بى ، سەد و پەنجە ، يان
 رەنگە دووسەد گىراو بەشدارى مانگرتنە كە بوون . بەرپوہ بەرپايە تىيى گرتوو خانە
 بەلىن و پەيمانى دەدا ، بەلام هىچ شتىك نەگۆردرا . شەوانە لە ژوورە كاندا ،
 دژ بە زەبروزەنگ و رۆژىمى سەربازى دروشمان دەگوتەوہ . هەتا بەيانى ، بى
 ئەوہى تەمبى بكرىن ، گۆرانى كوردىمان دەگوتەوہ . ئەفسەرە كان بەلىيان
 دا كە هەلومەرچە كان ئاساتر دەبنەوہ و ئىتر خۆمان لە نىوان پەسند
 كردىيان و كۆتايى هىتان بە مانگرتن يان رەتكردنەوہ يان و تەسلىمبوون
 دەبوایە يەكىيان هەلبژىرن . ئەوان هەروہا گوتيان : « ئەوانەى دەيانەوى
 لەگەل مەهدى زانا بەردەوام بن ، با بچنە لای وى . ئەوانەى مەرچە كانى

ئیمهش پهسند دهكهن، با بیته ئەم لایه.» به گشتی، هه موو لاهه كان له نهیشت من ریز بوون. فهراونده كه كه بهم جوړه قسه ی کردبوو، سه ری له بهرد درا. ئیمه ته نیا ئه وه مان بو مابووه كه تا كو تایی به رده وام بین. له بیست و پینجه مین روژی مانگرته كه دا، به رپوه به رایه تیی بو ی ده ركهوت كه جوو لانه وه كه هه روا په ره ده ستین و له ده ره وهش خه ریکه ده نگ ده داته وه. ریکه خراوی لیوردنی نیونه ته وه یی ئا گادار کرایه وه.

روژی په نجا و پینجه م، زیندانییه ک بینایی له ده ست دا.

شه ستم روژ، كه مال پیر مرد.

شه ست و شه شه مین روژ، خهیری دورموش و هه ره ها عاكیف یلماز مردن.

شه ست و هه فته مین روژ، عه لی چیچه ك مرد.

دیاره دوا ی په نجا و پینجه مین روژ كه دوخی ته ندروستی مانگر تووان به ته واوه تی تیکچوو بوو، به رپوه به رانی گرتوو خانه رایانگه یاند: «مه رجه کانتان پهسند ده كه یین. نه ئه شكه نجه ده مین و نه تو له سه ندنه وه. مانگرته كه بشکینن.» ئیمه كو تایی مان به مانگرته كه هینا. یه كسه ر ئه شكه نجه کانیان ده ست پئ کرده وه. له به رده م دادگه، گیراویك هاواری کرد: «ئپوه كه سانیکي بی شه ره فن!»

۲۱ ی ناداری ۱۹۸۲، هاوکات له گه ل روژی نه ورروژ، سالی نوی کورده واری، وه ك ناره زایه تی ده رپرینیک به رامبه ر به ده ست پیکردنه وه ی ئه شكه نجه كان و له پیناو ریزگرتن له كه رامه تی مرویی، مه زلووم دوغانی ئه ندامی په كه كه، له ژوره كه یدا خو ی هه لواسی. ۱۸ ی ناداری ۱۹۸۲، چوار زیندانی به ناگر گیانی خو یان به خت کرد: له ناو گه ماروی كو مه لیک كاغه زی كو ندا كه پاشان بو یه یان به سه ر رشیندرا بوو، ده ستی یه كتریان گرتبوو و ناگریان له جه سته ی خو یان به ردا بوو. دروشمه کانیان هینده به رز ده گوته وه كه ده نگیان بوو به هاوار. بهم جوړه ئه وان مردن. هه ره لاهه كه یان بیست سال بوو و هه ره به ته مه نه كه یان بیست و ههوت سال. ناویان مه حمود

زهنگين، ئەشرف نانېك، فەرهاد کوتاى و نهجمى تۆنه‌ن بوو... کاتېك گىراوېكى نوێ دهاته گرتوو خانە كه، فەرمانده ئەسه‌ده له‌به‌ر ده‌رگا پيشوازى لى ده‌كرد، پاشان رووى ده‌كرده پاسه‌وانېك: «گه‌رماوېكى بۆ ئاماده‌ بکه‌ن و پاشان بيه‌نه‌ خه‌وتنگه‌.» ئەمه‌ وه‌ك نه‌رېتېكى لى هاتبوو. ئەوسا نزېكه‌ى بېست پاسه‌وانېك له‌گه‌ل گىراوه‌ كه‌ ده‌كه‌وتن. لىدانېكى باشى پيشوازى لى ده‌درا و سې و بى گيان، په‌لكيشى «گه‌رماو» يان ده‌كرد شوڤر كه‌يه‌كى پېر له‌ پيساى كه‌ به‌ سه‌عاتان له‌وى ده‌يانه‌پشتته‌وه‌. جارى وا بوو پىيان ده‌گوت: «ئىستا، بېخۆ!» جار جاره‌ش، زىندانىيه‌ تازه‌ كه‌يان له‌ ناوه‌پراستىي ئەو گه‌ندوگوه‌دا له‌سه‌ر كورسىله‌يه‌ك داده‌نا و دوو رۆژى په‌به‌ق له‌ناو ئەم بۆگه‌نه‌ پيس و ترشاوه‌دا ده‌يانه‌پشتته‌وه‌. يان به‌ له‌شى خه‌لتانى پيساى ده‌يانه‌پشنا و فرىيان ده‌دايه‌ ناو ژوورېكى پېروه‌ه. دواى چه‌ند سه‌عاتېك، به‌ دوايدا ده‌هاته‌وه‌ بۆ ئەوه‌ى ديسان بېخه‌نه‌وه‌ ناو ئەو ژوورېى پېر بوو له‌ پيساى و شه‌وېك يان دوو شه‌وه‌ له‌ویدا ده‌يانه‌پشتته‌وه‌. كاتېك له‌وى ده‌هاته‌ ده‌روه‌ه، به‌ هۆى بۆگه‌نى ترشاو، په‌نگ و رووى ده‌په‌رى و ژاراوى ده‌بوو. جارى وا بوو گىراوه‌ كه‌ به‌ چاوى گرېدراو و ده‌ستى به‌ستراوه‌وه‌، دوو رۆژ ده‌خرايه‌ ژوورېكى پېر له‌ مشكه‌وه‌.

دواى ئەم مامه‌له‌ راچله‌ كينه‌رانه‌ له‌گه‌ل گىراوه‌ تازه‌ كان، دواى ئەوه‌ى چاك داركارى ده‌كران و هه‌ندېك جار ئەندامېكى جه‌سته‌يان ده‌شكا، پاسه‌وانه‌ كان هه‌وليان ده‌دا بىيانكه‌نه‌ ده‌سكه‌لاى خۆيان و به‌سه‌ر ژووره‌ كاندا بلايان ده‌كردنه‌وه‌. ئەگه‌ر په‌سنديان كردبا، ئەوان چىتر ئەشكه‌نجه‌ نه‌ده‌دران. ئەگه‌ر گىراوېكى تازه‌ هاتبا، ئىمه‌ ده‌بوايه‌ زۆر وريا بىن. به‌لام به‌ گشتى سىخورمان زۆر كه‌م هه‌بوو. شىوازى زۆر جىاواز بۆ شكاندنى مرۆفه‌ كان له‌سه‌ر ئەم كه‌سه‌ تازانه‌ په‌يره‌وه‌ ده‌كرا، به‌لام هاوكات ئىمه‌ش پشتگوێ نه‌ده‌خراين. گوشاره‌ كان له‌ هه‌موو روويه‌ كه‌وه‌ به‌رده‌وام بوون. سه‌ره‌راى ئەمه‌ش، ئىمه‌ له‌ناو خۆماندا زۆر په‌كگرتوو بووين. له‌و ژوورانەى، ژماره‌مان

له راده ی پئیوست زیاتر بوو، دواچار جوړتیک له ناراسته ی نه خلاقه ده هاته دی.

له وه زری زستاندا، گهرمکه روه کانیان ده کوژانده وه و له مانگی ئایاردا دایانده گیرسانده وه. له سه زمان هه لده لرزاین و ده خنکاین. هه ندیک جار، ده وروربه ری سه عات یه کی به یانی، پاسه وانه کان که سیکیان هه لده ستاند و پیان ده گوت: «ژنه که ت له لای ئیمه یه. له نامیزی ئوتهل (نه فسه ریکی گرتوو خانه) دایه. ئوتهل له گهل نه ودا زور سهیر رایده بوئری!» هه ندیک جاریش، نه گهر له ناو گیراوه کاندایه مندا له بوایه، ناچار یان ده کردن بین و خو یان به زندانییبه کی رووته وه بنین. پاسه وانه کان به تریقه تریق و مه تره ق به ده ست ئابلوقه بیان ده دان. هه موو شه وی، گویمان له هاواری که سانی ژیر نه شکه نجه ده بوو. به بیستی ئه م قیزانه - زریکه ی نازه لانه به هوی ئیشی گورچوبره وه - ئیمه ش به راده یه ک نازارمان ده چیشت، وه ک نه وه ی خو مان ئه م زه برانه مان بهر بکه وی. پاسه وانیک نه گهر سه رخوش بوایه، ده هات جتیوی پی ده داین و له و دیو میله کانی ژووره که وه وهرده گه رایه سه و سه کوتمان. هه موو روژی پشکین هه بوو: ده بوایه شه روا له که ت دابکه نی. ئه مه به شتیکی ریوشوینه که بوو...

هه ر کاتیک ئه رمه نیبه کان په لاماری بالو یزخانه یه کی تورکیایان دابا، له ئیمه شیان ده دا: هه موو شتیکی پاسا و بوو بو لیدانمان. ئیمه له که شوه وایه کی به رق ناخنراو ده ژیا یین: پاسه وانه کان رقیان له گیراوه کان بوو و گیراوه کانیش له نه شکه نجه که ره کانیان بیزار بوون.^٤ بو هه زده مانگ ده چوو له گرتوو خانه دا بووم که روژتیک، بردیانمه به رده م _

٤. مانگی تشرینی یه که م یان دووه می سالی ١٩٨٨، نه سه د ئوکتای یلدرانی فرمانده، بهرپرسی تیمی نه شکه نجه ده رانی دیاربه کر و ههروه ها ئاسایشی ناوخوی گرتوو خانه ی ژماره پینج، له نیستانبول، به نه گهری زور له لایه ن گیرا و یان گیراوانی پیشووی گرتوو خانه ی دیاربه کره وه کوژرا.

دادگه. داوام کرد بجمه ناوده‌ستخانه. ویستم خۆم له ناوینه‌یه کدا بینم. خۆمم نه‌ده‌ناسییه‌وه: خۆم بووم و خۆم نه‌بووم. له دهموچاوی خۆمم پروانی. لاواز بیوو. به هۆی نه‌وه‌ی چوار ددانیان شکاندبووم، سه‌روسه‌کویتیکی سه‌مه‌ره‌م هه‌بوو. ته‌نیا ددانه‌کانی پێشه‌وه‌م ده‌بینران. له‌به‌ر گیانه‌وه‌ری مشه‌خۆر پێستم هه‌مووی چال و قۆرتی تی که‌وتبوو. هه‌روه‌ها هه‌ندیک شت هه‌بوون که نه‌ده‌بینران، به‌لام هه‌ستم پی ده‌کردن: بۆریه‌کانی هه‌وا، پشت و له هه‌موویشی خراپتر، ره‌نگه له‌ده‌ستدانی یادگه. ئەمه تا سالانی ۱۹۸۶ و ۱۹۸۷ به‌رده‌وام بوو. پاشان یاده‌وه‌ریم هیدی هیدی گه‌رایه‌وه.

حوزه‌یران و ته‌مموزی ۱۹۸۳ باری ته‌ندروستیم هیدی هیدی تیک ده‌چوو. به‌لام به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی گرتوووخانه‌که به‌گوئیان گه‌شسته‌وه که سه‌رۆک کۆماری فه‌ره‌نسا بۆ چاره‌نووسی من به‌په‌رۆشه؛ له‌تۆله‌یدا، دیسان سی هه‌فته خرامه ژیر ئەشکه‌نجه‌وه. ته‌واوی جه‌سته‌م ئاوسابوو. ته‌نیا له‌داخی ئەوه‌ی فه‌ره‌نسا له‌خه‌می مندایه. به‌دوای ئەمه‌دا، دکتۆریکیان هیتا که چه‌ند ده‌رمانتیکی وزه‌به‌خشی پێدام. ئینجا بردیانمه ژووری ژماره ۱۲.

هاورپیانم ئاگاداریان کردمه‌وه که هه‌لمه‌تیکی نوێی مانگرتن له‌خواردن له ژووری ژماره ۳۸ ده‌ستی پی کردوه. ئیمه‌ش بریارمان دا تیکه‌ل به‌وان بین. ۱ی ئەیلوولی ۱۹۸۳ کۆتاییمان به‌مانگرتنه‌که هیتا. رۆژی ۳ی ئەیلوول برامه به‌رده‌م دادگه. ۵ی مانگ دیسان برامه‌وه ئەوێ. به‌لام پێیان راگه‌یاندم که دادگایه‌که دوا خراوه. به‌دریژیی دوو سه‌عات، له‌ناو وه‌نه‌که‌دا چاوه‌ری

مایه‌وه. گه‌رمایه‌کی پیشینه‌ر بوو. به‌هه‌ناسه‌برکی که‌وتبووین. پاشان ئیمه‌یان برده‌وه ژووره‌که‌مان. له‌ناو هه‌موو گرتوووخانه‌که‌دا، دژ به‌ئەشکه‌نجه به‌ده‌نگی به‌رز دروشم ده‌گوترانه‌وه. پاسه‌وانه‌کان به‌پرسانی په‌که‌که‌یان کۆ ده‌کرده‌وه و ناچاریان ده‌کردن له‌گه‌ل ئەواندا به‌ژووره‌کاندا بگه‌رین بۆ نه‌وه‌ی دۆخه‌که ئارام بیته‌وه. به‌لام دووسه‌د و په‌نجا زیندانی هه‌لمه‌تیکی نوێی مانگرتن له‌خواردنیان راگه‌یاندبوو. دیسانه‌وه، به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی هه‌ولێ

ده‌دا هیمنایه‌تی بسه‌پینتته‌وه و یه‌کینه‌ی تایه‌تیان ده‌هینا بۆ ئه‌وه‌ی بارو‌دۆخه‌که‌ ب‌خه‌نه ژێر رکینی خۆیان‌ه‌وه.

نۆزده‌هه‌مین رۆژی مانگرتنه‌که، ئیمه‌یان کۆ کرده‌وه و به‌ئینی چاکسازیان پێ داین. من به‌هاورپیانم گوت: «ئه‌وانه‌ی ئهم چاکسازیان‌ه‌ په‌سند ده‌که‌ن با بمیننه‌وه. ئه‌وانی تریش با له‌گه‌ل من بگه‌رینه‌وه ژووره‌که.» گه‌نجه‌کان هه‌موویان دوام که‌وتن. ئه‌وسا به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی بریاری دا پیتشه‌وه‌کان له‌ ژووری ژماره‌یه‌که‌دا کۆ بکاته‌وه. ژووره‌که‌که‌ جیگه‌ی بیست و چوار که‌سی تیدا ده‌بۆوه، شه‌ست و شه‌س که‌س له‌ ئیمه‌یان تی خزان‌دبوو. جیگه‌که‌مان ئه‌وه‌نده‌ته‌نگ بوو که‌ ته‌نیا ده‌مانتوانی له‌سه‌ر لا خۆمان درێژ بکه‌ین. به‌لام دۆخی رۆحیمان باش بوو و نه‌مانده‌ویست مل دا‌بنوتین. شه‌وانه‌ده‌مانقیزاند تا‌کوو له‌ته‌ک ژووره‌کانی تر‌دا بکه‌وینه‌گفتوگۆ. مانگرتنه‌که‌به‌رده‌وام بوو.

رۆژی جه‌ژنی قوربان، بنه‌ماله‌کانمان ویستیان بینه‌سه‌ردانمان. به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی گرتووخانه‌که‌به‌په‌له‌ ئیمه‌یان له‌ئاگادار کرده‌وه، به‌لام ئیمه‌چاوپتیکه‌وتنمان ر‌ه‌ت کرده‌وه. بنه‌ماله‌کانمان پتیا‌ن داده‌گرت بۆ ئه‌وه‌ی بمانینن و هاوکات فه‌رمانده‌ی گرتووخانه‌که‌په‌یتا په‌یتا پتیا‌ن ده‌گوتین: «برۆن بنه‌ماله‌کانتان بیه‌ین!» ناوی عه‌لی قاره‌مان بوو، له‌ئیکۆلینه‌وه‌یه‌که‌دا، یه‌کتیک له‌هاورپیانمانی تا‌مردن ئه‌شکه‌نجه‌درابوو و چیتیمان له‌وه‌وه‌رده‌گرت مل به‌فه‌رمانه‌کانی نه‌هین. له‌که‌شیکی زۆر گرژدا که‌تا خالی راپه‌رین ر‌ویشتبوو، زۆر باش خۆمان ر‌اگرت.

بیست و هه‌شته‌مین رۆژی مانگرتنه‌که، به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی گرتووخانه‌که‌چۆکی دادا و ر‌ایگه‌یان‌د که‌چیتر که‌س ئه‌شکه‌نجه‌نادری. کۆتاییمان به‌مانگرتنه‌که‌هینا و ئیمه‌یان برده‌وه ژووری ژماره‌٣٢ که‌له‌ویدا هه‌شتا که‌س بووین. پاشان به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی هه‌ولێ دا‌جله‌وی مه‌یدانه‌که‌به‌ده‌ست بگه‌ریته‌وه: پتیا‌ن ر‌اگه‌یان‌دین که‌سه‌ردانی بنه‌ماله‌کانیان هه‌لوه‌شان‌دوو‌ه‌ته‌وه. ئه‌وه‌ی راستی بی، ئه‌وان که‌وتبوونه‌نیوان دوو به‌رداشه‌وه: له‌لایه‌که‌وه،

يه كگرتوويى و سووربوونى ئيمه و ههروهه دهنگدانه وهى مانگرته كه مان له دهره وه؛ له لايه كى تريشه وه، دادوه ره كان كه گوشاريان دينا بو ئه وهى گرتووځانه كان ههروا توندوتول بميننه وه. دؤخى نامازه پيكر او نزيكهى سى ههفته يه كى خياند، له م ماويه دا، ژوره كهى ميان گوږى: نه م جاريان برامه ژوروى ژماره ٣٤. پاشان بهرپوه بهرايه تيسى گرتووځانه كه به نياز بوو له سه عاته كانى پياسه كردنى ئيمه دا سه ر بازه كان له مالوله ولا دانى. ئيمه ش راما نكه ياند: «نه گهر سه ر باز هه بن، بو پياسه ناچينه دهره وه.»

كانوونى دووه مى ١٩٨٤: دوو نهفسه ر كه نه مانده ناسين، سه ريان له گرتووځانه كه هه لينا. نه وان له گه ل ئيمه دا كه وتنه گفتوگو، پيم و ابى بو نه وه بوو بزنانن كه دؤخى روحيما ن چونه.

هه لمدايه: «ده زانن فه رمانده، ده سه لاتداره كان ئيوه بو نازاردانى ئيمه به كار ديتن. به لام، سه بهى، هه نديك له ئيمه، به نورهى خو مان ده بينه ده سه لاتدار!»

فه رمانده كه وه لامى دا يه وه: «خوا به و روژه نه كا.»

ريكه وتى ٣ى كانوونى دووه م، گيرا وه كان ديسان نار ه زايان دهر برى. نه وان ده يانو يست له نيوان ژوره كاندا به ربه ست دروست بكه ن. من دژ به م بر ياره وه ستامه وه و گو تم هه له يه كى كوشنده ده بى، نه گهر نه مه جيه جى بى، له رووى جه سه ته بيه وه پاكتاومان ده كه ن. گفتوگو كان گه رموگور بوون. بهرپوه بهرايه تيسى گرتووځانه كه بو شه ش روژ له خو اردن بيه شى كر دين. پاشان سه ر بازه كان مه نجه ليكيان هينا و نهفسه ره كه ها وارى كرد: «بوچى نه ده هاتن چيشته كاننان به رن؟» سه ر بازه كانيش له قاقاى پي كه نينيان دا. له م گرتووځانهى ژماره پينجى ديار به كردا، ريك له سه ره وهى ژوروى ٣١، ژوروى مي رمن داله كان هه لكه وتبوو. نه وى له لايه ن چوار فرؤ كه وانى تور كه وه بهرپوه ده برا كه هه وليان دابوو فرؤ كه يه ك به ره وه نه فغانستان بر فيتين بو نه وهى يارمه تىى موا هدين بده ن. نه وان ئيسلامى بوون. بهرپوه بهرايه تيسى

گرتووخانه كه به مه به ستي كارى گه رى دانان له سهر هه رزه كاره كان ئه و ژوورهى به وان سپاردبوو. باشيان ليك دابؤوه: كه شوهه وای مزگه وت به سهر ئه ويدا زال ببوو. به لام ئه مهش له به ردهم هاوسؤوزيان له گه ل ئيمه دا نه ده بووه كؤسپ. داوام له ميترمندا له كان ده كرد جگه ره مان بؤ بينن و ئه وانيش ده يانه يتنا. به لام چهند شوفا ريك له قاويان دان و ئه وانيش ته مبي كران.

زورى پى نه چوو، ئه وانى ده يانويست له نيوان ژووره كاندا به به سته دروست بكن، توانيان سه ربكه ون. شله ژان و هه لچوون له و به رى خؤيدايه. له سه رجه م ژووره كانى گرتووخانه كه، گيراوه كان له ناو خؤياندا به كورمانجى، زازاكى و ته نانه ت عاره بى قسه ده كهن بؤ ئه وى پاسه وانه كان سه ره ده ريان لى ده رنه كهن. شه وى ده له سهر يانزه وى كانونى دووم، به رپوه به رايه تى گرتووخانه كه به هؤى ئه وى چيتر نه يتوانى بانگه وازه كه وى به رپته سهر، سه ربازه كان په لاماريان داين. ژوورى ژماره چوار به هؤى هاويشتنى نازنجؤكىكى سووتينه ره وه ناگرى گرت. برينداريكى زورمان هه بوو. وه ك كاردانه وه يه ك، گيراوه كان برياريان دا كه له هه ر ژووريك، زيندانيه ك ناگر له جه سته وى خؤى به ربا. ئه م جاره يان، من به توندى به گزياندا هاتمه وه: «نابى ئه م كاره بكن! كى ئه م ده ستووره وى داوه؟ با يه كه م كه س ئه و خؤى بسووتينى!»

له ژووريكى جيرانماندا، دكتوريكى تورك، ئه ندا ميكي پارتى كؤمونيستى توركيا، ريكه له تيكؤشه ريكى لاو ده گرى لاپه ره كانى رؤژنامه له جه سته وى خؤى وه رببيچى و خؤى ناگر بدا. پاش ده نگ له سهر هه لپرين، له گه ل نه ودا گفغوگؤى كردبوو. (له م ژووره دا هه ره ها ئه ندا مانى په كه كهش هه بوون كه خؤيان له ده ستيه وردان بواردبوو.) به لام لاوه كه دووپاتى كردبؤوه: «نه خير! من ده مه وى بمرم!» ئه و جا دكتوره كه هه موويانى به شايه ت گرتبوو: «باشه به لام قازانجى دوژمن له چيدايه؟ قازانجى ئه وه يه زيندوو

بین یان مردوو؟» ئینجا له‌وه ده‌چوو هه‌موویان له‌سه‌ر ئه‌وه هاوړا بووبن که به‌رژه‌وه‌ندی دوژمنانمان له‌وه‌دایه ئیمه مردوو بین. دکتوره که به‌م ناکامه گه‌یشتبوو: «که‌واته ئیوه به‌کوشتنی خۆتان یارمه‌تی ده‌دهن؟ ئه‌و که‌سه‌ی ئه‌م ده‌ستووره‌ی داوه، ئه‌گه‌ر راست ده‌کا، با‌سه‌ره‌تا له‌خۆیه‌وه ده‌ست پێ بکا. پاشان، با‌بزاین چۆن ده‌بێ!» دوا‌ی ماوه‌یه‌ک، ئارامی به‌سه‌ر ژووره‌که‌دا زāl بیووه.

له‌پاشان هه‌واڵمان پێ گه‌یشت که‌سه‌رباز و پاسه‌وانه‌کان په‌لاماری ژووری ژماره ۳۵ یان داوه - ده‌یانگوت چوار کوژراو و یانزه‌ بریندار هه‌ن. هه‌واڵی کوژراوه‌کان به‌ته‌نیا بانگه‌شه‌یه‌ک بوو - ئیمه زۆر دره‌نگتر ئه‌مه‌مان زانی. به‌لام ئه‌وه‌ی راستی بێ ژماره‌یه‌ک بریندار بیوون که‌ برینی زۆربه‌یان قورس بوو. سه‌ربازه‌کان به‌بۆری زۆر ئه‌ستووری ئاوپڕژاندن په‌لاماریان دا‌بوون. پاشان په‌لاماری ژووره‌کانی ژماره‌ ده و یانزه‌یان دا. ماوه‌یه‌کی زۆر به‌سه‌ر گیراوه‌کاندا هاتن و دوا‌جار به‌زه‌بری ئاگر و ئاسن کاره‌که‌یان ته‌واو کرد! سه‌ره‌ل‌دان هه‌لگیرسا: ئیمه ئه‌وه‌نده‌ی توانیامان خۆمان ده‌پاراست، به‌لام به‌تایه‌ت لێدانمان به‌رده‌که‌وت. ژووری ژماره‌ هه‌شت و نۆ په‌لامار دران: به‌ناچاری پینج که‌س له‌نه‌خۆشخانه‌خه‌وینران که‌به‌سه‌ختی بریندار بیوون. پاشان په‌لاماری ژووری ده و یانزه‌شیان دا.

به‌بیرم دێ، رۆژی ۱۷ی کانوونی دووه‌می ۱۹۸۴، نه‌جمی دیمیر به‌نیشانه‌ی ناره‌زایه‌تی خۆی هه‌ل‌واسی. به‌رپۆه‌به‌رانی گرتووخانه‌ته‌رمه‌که‌یان فری دا. ۱۸ی کانوونی دووه‌م، شه‌رپکی راسته‌قینه‌له‌نیوان سه‌ربازه‌کان و گیراوانی ژووری ژماره ۲۶ که‌رێک به‌رامبه‌ر به‌هی ئیمه هه‌لکه‌وتبوو، رووی دا. نه‌وان سێ تا چوار سه‌عات ده‌سته‌ویه‌خه‌ی یه‌کتر بوون. گیراوه‌کان به‌توندی به‌ره‌نگاریان بوونه‌وه: هه‌ژده‌زیندانی و یانزه‌سه‌رباز بریندار بوون. دوا‌ی پیک‌دادانه‌که‌، گیراوه‌کانی ژووری ژماره ۲۶، به‌نیو‌دالانه‌کاندا، له‌سه‌ر س‌ک و له‌کاتیک‌دا ده‌سته‌کانیان له‌پشته‌وه‌را به‌سترا‌بوو، به‌پێ‌پراکتی‌شران.

ئەوانەى برىنە كانىيان زۆر قورس بوو، رەوانەى نەخۆشخانە كران. لە بەرەى سەربازە كاندا، كەس بە توندى برىندار نەبوو - برىنە كانىيان بە گشتى جىگە و شوپنەوارى مست بوون. پىكدادانە كە بە رادەيەك توندوتىژ بوو كە سەرم سوور مابوو لەوەى كەس گىانى لە دەست نەداو. ئىمە لە ژوورە كەى خۆمانەو لە شەرە كەمان دەروانى. ورەمان بەرز دەبوو كە دەمانىنى ئىمەش دەتوانىن شەر بەكەين، زەبر بوەشيتىن و بەردەوام بە دەم داگرتنى ددانە كانمان يان قىژاندن لە بەر ئازارى زۆر لىمان نەدرى.

بە يانپىيە كەى، ۱۹ى كانوونى دووهم، چاوهرى بووين پەلامارى ژوورە كانى ۱۷ و ۱۸ بدرى. گىراوە كان بە دەنگى بەرز دەيانگوت: «برووخی ئەشكەنجە، نەمان بۆ دىكتاتور!» لە دەلاقەى ژوورە كەو، بىنيمان تانكە كان گرتوو خانە يان گەمارۆ داو. هەر وەها كە سوكارى گىراوانمان بىنى كە هەموويان هاتبوون، وروژابوون و بە دەنگى بەرز، داواى هەواىكى نوپيان دە كرد. ئەو نەدم زانى ئەوان ئاگر كوژتەو كانىشيان هیناوە. بەسەر ئەواندا گوراندم: «داناوەشپىن لىرەن و يارمەتییان دەدەن؟ ئاخۆ ئەمە كارى ئیوەوانانە؟ من شارەدارى ئیوە بووم و گشت ئەو دەرفەتانەى بۆ ئیوەم رەخساند، بۆ ئەو نەبوو كە ئەمرو لە بەرگى ژاندارمدا بتانىنم.» زۆرى پى نەچوو بۆم دەركەوت ئاگر كوژتەوە كان سوور نىن لەسەر ئەوەى بەردەوام بن. بۆ سبەنى را، نۆرەى ژوورە كانى ۲۴ و ۲۵ هات كە لە لایەن سەربازە كانەو پەلامار بدرىن.

شەوى ۲۰ لەسەر ۲۱ى كانوونى دووهمى ۱۹۸۴، ئەندامىكى بزوتنەوەى كوردى ماركسىستى - لىنىنىستى ئالا رزگارى لە ژوورە كەيدا خۆى هەلواسى. رەمزى ئەم يادداشتەى لە داواى خۆى بەجى هىشتبوو: «من ژيانم خۆش دەوى، بەلام نەك لە پىناو چىشتى ئەم ئەشكەنجەيەدا. بۆيە دەستبەردارى ئەو شتە دەبم كە زۆرم خۆش دەوى: بەم جۆرە نارەزايەتى خۆم دەردەبرم. هيوای سەركەوتن بۆ هاوڕىيانى خۆم دەخوالم.» لەم نىوانەدا، دەستەيەك لە «پىشەنگ»ە كان، بۆ چارەسەرىكى تايبەت برانە «گەرماو». يە كىك

لهوان، نهجمه دین بویوککایا، پیاویکی گرنگ که چندان سأل بوو دهناسی، کاسه سهری شکابوو. نهو ۲۴ی کانوونی دووه می ۱۹۸۴ مرد. بهریوه بهرانی گرتووخانه که ژووری ژماره ۲۷یان چؤل کرد بو نهوهی ناستهنگی بو په یوهندی نیوانمان بنینهوه. له ژووره کانی تر، کومه لیک سیخوریان دانابوو که کورمانجی، عاره بی و زمانه نه وروپییه کان، وه ک نینگلیزی، ئالمانی و فهره نسی که ئیمه بو گواستنه وهی په یامه کانمان که لکمان له وانیش وهرده گرت، ده زانی. ته نیا زازاکیمان به دهسته وه مابووه بو نهوهی له په یوهندی کانی خۆماندا به کاری بهینین. به خۆشییه وه، له ههر ژووریک، که سیک هه بوو زازاکی بزانی.

به م جوړه، ئیمه زور زووانیمان نهجمه دین مردوو. هه واله که هه موومانی هه ژاند. ئه م تیکۆشهره سهر به خۆیهی کورد، ئه م سهر کرده یه پیتشووی DDKD، مایه ی ستایش و ریزی هه موو لایه ک بوو.

ته نیا ژووره که ی ئیمه، ژووری ۳۴ مابووه که هیتستا گه مارۆ ندرابوو. ماندوو و شه کت بووین، نه خاسمه له بهر بیخه وی، به لام باش خۆمان راگرتبوو. هاوارمان ده کرد: «برووخی هۆفیتی! نه مان بو دیکتاتور!»
نه فسه ره کان هاتنه سهر دانمان:

«کوا ئیوه له کوین؟»

«چاوله رتی ئیوه یین!»

فه رمانده ی سهر بازه کان که یه که م جار بوو ده مینی، هاته گو:

«مه هدی زانا نه توی؟ بوچی هینده به ناوبانگی؟»

«ره نگه له بهر نه وهی یه که م کریکار به که بوومه ته شاره دار.»

«هه قایه تان مه گیره وه. لیت ده پرسم تو بوچی له دهره وه ناسراوی؟ بوچی

له بهر تو وه خو که وتوون؟»

«خۆتان مه زهنده ی بکه ن!»

له سهر پاژنه ی پی سوورانه وه، ته واو به و قه ناعه ته گه یستم که واده ی

مه رگم هاتووه.

ئیمه خۆمان بۆ پهلامار ناماده کردبوو. دهو روبه‌ری سه‌عات چوارده، سه‌ربازه‌کان هاتن. ئیمه ناماده بووین، به‌لام ئه‌وان په‌لاماریان نه‌داین. ئه‌فسه‌ره که رایگه‌یاند:

«ئیتستا ده‌رگاتان لێ ده‌که‌ینه‌وه. سێ سێ به‌ دوای یه‌ کدا ریز بن و به‌ره‌و سه‌ربازگه‌ برۆن.»

یه‌ کسه‌ر فکرم بۆ کوشتاری به‌ کۆمه‌ل چوو، وه‌ک هی به‌ره‌نگار بوونه‌وه‌ی راپه‌رینه‌کانی پیتشووی کورد. ئیمه‌یان له‌ هۆلێکدا کۆ کرده‌وه که یه‌ کینه‌یه‌کی فه‌رمانده‌کانی لێ بوو. ئه‌فسه‌ریک گوئی:

«ئیمه‌ نامانه‌وێ دۆخه‌که‌ له‌مه‌ زیاتر به‌ره‌و ئالۆزی بچێ. رێوشوینه‌ پیتشنیارکراوه‌کانی به‌رپه‌وه‌یه‌رایه‌تیی گرتووخانه‌ په‌سند بکه‌ن.»

ئیمه‌ دانمان به‌ رێوشوینه‌کاندا نه‌نا؛ گرژی دیسان سه‌ری هه‌لدايه‌وه.

پیره‌مێردیکی وه‌رزپیری خه‌لکی جۆله‌مێرگمان له‌گه‌ل بوو که ته‌نانه‌ت تورکی نه‌ده‌زانی. بۆ ئه‌وه‌ی پارێزراو بێ، ده‌مانویست دووری بکه‌ینه‌وه. لێ ئه‌و نه‌یده‌ویست گوئی له‌ هیچ بێ. پیتی داده‌گرت و ده‌یگوت: «من ده‌میتمه‌وه.»

بۆم شیی کرده‌وه ئه‌گه‌ر بچێ ئه‌وانی تر له‌و شتانه‌ ئاگادار بکاته‌وه که روو ده‌ده‌ن، زیاتر سوودی بۆ ئیمه‌ ده‌بێ؛ په‌سندی کرد و رۆیشته ژووری ژماره‌ سێ.

فه‌رمانده‌که‌ به‌ دابه‌شکردنمان به‌سه‌ر گروهی بچوو کدا ده‌ستی پیکرد: ده‌تگوت راگه‌یاندنی پیتشوخته‌ی شوکیکه‌ که به‌رپه‌ویه‌ه. رووبه‌روو بوونه‌وه له‌گه‌ل ئه‌م فه‌رمانده‌ تاییه‌تانه‌ سامناک بوو. گیراوه‌کان سه‌ریان به‌ دیواره‌کاندا ده‌دا. ئه‌وان ده‌یانویست له‌ هۆش خۆیان بچن و ئه‌و دێنده‌یی و غه‌زه‌به‌ نه‌بینن که ده‌بوايه‌ بیچێژن. سه‌ربازه‌کان که‌وتنه‌ گه‌ر و یه‌ک به‌ یه‌ک په‌لکیتشیان کردین. هه‌رکام له‌ ئیمه‌ ده‌بوايه‌ به‌ ئایان ناوه‌لامی ئه‌م پرسیاره‌ بداته‌وه: «رێوشوینه‌ نوێیه‌کان په‌سند ده‌که‌ن؟» (ده‌یانویست

جلیکی یه کپۆش به سەر گیراوه کاندایه پینن، زۆر بهی هه ره زۆرمان وه لاممان دایه وه: «نا.»

به ره و ژێرزه مینه که یان بر دین که له وئ سهر بازه کان چاوه پیمان بوون. پشت به دیوار ریزیان کردین. ئەفسه ریک لیم هاته پیشی:

«پیشتر قهت فۆتۆ کۆبیت بینوه؟»

من بیدهنگ بووم و نه وه له سهری رویشت:

«ئیسنا فۆتۆ کۆبیی خۆت له سهر دیواره که ده بینی!»

نه متوانی پیش به خۆم بگرم و گوتم:

«نه گهر وایه، با فۆتۆ کۆبیه کی رهنگی بی...»

چه خستیک لیدانی تر. بوورامه وه. که میک دواتر، سه ر بازه کان، بی نه وهی

په له بکه ن، به یه که یه که ی گیراوه کاندایه اتن. ئیمه رووت و قووت بووین.

پیدا گرانه ده یانگوت: «ئهم رێوشوێنانه په سند ده که ی یان ده ته وئ به رده وام

بین؟ ئیمه په له مان نییه!» ئینجا به تووره بییه وه له که سه که یان ده دا که

به سهر عه رزه که دا که وتبوو. نۆره ی منیش هات. ئەفسه ره که لیتی پرسیم:

«تۆ که شاره داریی شاریکی گه ره بووی، ناخۆ پیت شووره یی نییه که لای

خۆته وه یه کپۆشه که په سند نه که ی؟»

«به لئ، مایه ی شووره بییه. به لام پیم وایه ناچار کردنی خه لک به م شتوازانه

هینده ی تر مایه ی شه رمه زارییه.»

گفتوو گو که به مست و شه ق کوتایی هات. هه موو هه ولئ خۆیان دا... له م

نیوانه دا، ئیمه سرودیکی کوردیمان ده گوته وه؛ سه رباری هه موو کۆسپه کان،

ئه مه شتوازیک بوو بۆ پیکه وه بوونمان و که له وه کیشی کردنیان. له مه پتر

هیچمان له ده ست نه ده هات.

پاشان ویستیان ئیمه له ژووری ژماره ۱۳۶ ده پس بکه ن. پیشتر، کونی

قفلی ده رگا که مان گرتبوو، به گری شه مچه یه ک پارچه پلاستیکی کمان

قال کردبوو که له کونه که دا سفت و ره ق ببۆوه. به م جو ره قفله که تیک

چووبوو و نهده کرایهوه. کاتیک گرفته که یان بۆ ده رکهوت، ده هری بوون: «ئیتستا فیرتان ده کهین تیکدان ده بی چون بی. ده موچاوتان تیک ده دهن، گهوادینه!» ده ستیان له پشتهوه گری داین، به بۆری ناگرکوژاندنهوه گه پانهوه لامان و به فیچقهی ئاوی سارد به دیواره که یاندا ده داین. نه گه یه کیکمان که وتبا، به له تر دانهوه وه ک بوو که شانۆیه ک هه لده ستایه وه. پاشان به مه تره قهوه هاتن. من به ربوومه وه و سه رم که وته ناو ئاوه که وه. هه ناسه م توند بوو. پیتلاقه یه کیان به سه رمدا دا. ژماره مان ده گه یشته چوارسه د که س. گیراوه کان ده یانقیژاند - جار جاره هاواریان ده کرد و جار جاره دروشمیان ده گوته وه: «نه مان بۆ دیکتاتور!» ملم رهش هه لگه پرابوو، به ئاسته م هه ناسه م ده دا و له بهر نه وه ی گرفتی ته نگه نه فه سیم هه بوو، ترسی نه وه م ری نیشتیوو ئیتستا نا تاویکی تر بخنکیم.

به خۆشیه وه، سه ربازه کان له لیدان ماندوو بوون. ئیمه هه روا رووت بووین، خووسابووین، له ناو ئاوه سارده که دا، به سه رمای کانوونی دووم، شله شلمان بوو. دوا ی رویشتی سه ربازه کان، چند هه نگاویکم نا. وه دات نایدن، هاوژووریکی من بوو، لیم پرسی:

«چۆنی؟»

وه لامی دایه وه: «رێک وه ک گایه ک!»

له کاتیکدا له وی رووت و قووت که وتبووین، هینده مان لی درابوو نه مانده توانی له جیی خۆمان بجوولینه وه و له په لوپۆ که وتبووین، بیستی ئه م قسانه به راده یه ک دوور له چاوه روانی بوون که به ده م سه ر پاره شانده وه له یه کترمان روانی، بۆ چرکه یه ک له نازاره کانمان دابراین و بووینه بینه ری خۆمان.

ئینجا هه موومان له قاقای پیکه نینمان دا. وه دات ئایدنی هئیزا!^۵
ئهو سالی ۱۹۹۱ کوزرا.

بۆ سبهینی را، له ناو ئاپۆرای ئهو گیراوانه‌ی وهها ئهشکه نجهیه کیان بهرامبهر کرا، نوره دینم بینی که یه کیک بوو له جیگره وه کانم له فه رمانگه‌ی شاره وانی. ویستبووی له گه‌ل من بمینیتته وه. خه‌لتانی خوین بوو، به‌لام دلخۆش بووم که دهمینی و شانازیم به وه وه ده کرد که چۆکی دانه داوه. بۆ ماوه‌ی پینج رۆژ له ژووریکه‌ی بی هومه‌یان خزان دین. ته‌نه که یه ک له وی وه ک ئاوده‌ست که لکی لی وه‌رده گیرا. به‌خته وه‌رانه ژماره‌مان زۆر نه‌بوو. له وی چاوه‌ری ماینه وه نازاره که مان دابمرکیتته وه. دوا ی پینج رۆژ، ئیمه‌یان برده به‌شی ۳۵ و ده کهس ده کهس له ژووره کانیان په‌ستاوتین. له وه به‌شه‌ی گرتوووخانه که، ژووره کان بۆ دوو کهس دروست کرابوون. به‌گه‌یشتمان بۆ ئه‌وی، بۆمان ده‌رکه‌وت هه‌ندیک زیندانی پینان ناوه‌ته هه‌ژده‌هه‌مین رۆژی مانگرتیان له خواردن. به‌ندیوانه کان چیشتیان به‌بی ده‌وری هینا. یه‌کیک له هاورپینانی ئیمه‌ ده‌ره‌ه‌ل بوو: «ئپوه ته‌نانه‌ت شیاوی ئه‌وه نین دوژمن بن. هیچ فرتان به‌شه‌ره‌فه‌وه نییه. کردارتان مایه‌ی به‌زه‌یه!»

ده‌بی بگوتری که ئه‌م قسانه وه ک نه‌شته‌ر کاریان له‌م پاسه‌وانانه کرد، ئاخ‌ر نیو سه‌عات دواتر، بی ئه‌وه‌ی وشه‌یه‌ک ده‌ربیرن، به‌خۆیان و به‌ ده‌وریه‌کانه وه گه‌رانه وه.

له ده‌ره‌وه‌ی گرتوووخانه که، خیزانه‌کان، به‌ژن و منداله‌وه، هه‌روا چاوله‌ری

۵. وه‌دات ئایدن که بیووه سه‌رۆکی لقی دیاربه‌کری پارتی یاسایی HEP، له لایه‌ن پۆلیسی مه‌ده‌نییه‌وه له ماله‌که‌ی خۆی رفیندرا. ته‌رمه‌که‌ی که شوپنه‌وارپی ئه‌شکه‌نجه‌ی قورسی به‌سه‌ره‌وه بوو، رۆژی ۸ ته‌موزی ۱۹۹۱ له قه‌راغ ریگایه‌ک دۆزرایه‌وه. ده‌یان هه‌زار کهس له رپۆره‌سمی پرسه‌که‌یدا له دیاربه‌کر کۆ بوونه‌وه. پۆلیس ته‌قه‌ی له جه‌ماوه‌ره که کرد، له ئه‌نجامدا پینج کهس کوزران و ۱۰۷ کهس بریندار بوون. له‌ناو برینداره‌کاندا گه‌له‌ک نوینه‌ری HEP هه‌بوون که به‌په‌له‌ ره‌وانه‌ی نه‌خۆشخانه کران.

بوون. لهوئى، بهو سهرمای زستانه، خيمهيان هه لدا بوو. نهوانهئى دواى چاره سهرى و تيمار له نه خووشخانه ده گه رانه وه، كومه ليك زانياريان له گه ل خوياندا ده هيتايه وه كه ئيمه زار به زار به ژووړه كاندا ده مانگيپران. ته نيا شتيك كه خو مانى پيوه بخافليني، گورانى چرين، گوگرتن له شيعر و چيروك بوو. هه والى مانگرتووانيشمان پى ده گه يشت: نهوان له چل و چواره مين رۆژى مانگرتنه كه يان دابوون. نهوانيش ده يانويست خو راگرى بكهن، بو نه وهى به رامبه ر به درنده يى به رپوه به رايه تى گرتووخانه كه ناره زايى ده ربيرن. له م لاه، دۆخه كه كه ميك ئارام ببوو. نهوان كه وتبوونه ژير ركيلى مانگرتووانه وه. هيچ سزايه كى نوئ له گورئ نه بوو. نهوان چاوله رى بوون. بيتجگه له وهش، له چل و هه وته مين يان چل و هه شته مين رۆژى مانگرتنه كه دا، هه والمان پى گه يشت كه به رپوه به رايه تى گرتووخانه مى بو داوا كار ييه كان دانه وان دووه. هه رچى بى، نه فسه ريكي به رپرس نه مه ي پى راگه ياندم. به لام متمانم پى نه كرد، ته له يه ك بوو. ئيمه بريارمان دا هه تا دنيا نه بينه وه كه به رپوه به رايه تى چوكى داداوه، چو نيه تى هه لسو كه وته كانمان نه گورين. هه روا سه ردانى بنه ماله و پاريزه رانمان ره ت ده كرده وه. نه وهى راستى بى، به رپوه به رايه تى گرتووخانه كه به نياز نه بوو پاشه كشه بكا. چهنه رۆژ دواتر، چهنه كه سيكمان لى مرد. له دۆخى كى تا بلى دژواردا بووين: ده بوايه وه به لاهه كان بده ين. په يتا په يتا به وانم ده گوت كه ئيمه ده ييه ينه وه. به خو شيه وه، من به ته نيا نه بووم: شاره وانى پيشووترى روحا،

فه ريدوون يازار كه سالى ۱۹۹۲، بوو به سه روكى HEP⁶، به نوره ي خوئ گور و تينى پى ده دان. ئيمه هه روه ها هه ولمان ده دا گالته وگه پمان هه بى.

۶. پارتى رهنجى گه ل قهواره يه كى ياسايى و سياسى بوو كه داكوكى له مافه كانى گه لى كورد ده كرد. نه م حزه مانگى ته مووزى ۱۹۹۳ له لايهن دادگاي ده ستورى توركيوا به تومه تى «چالاكى جياخوازانه» داخرا.

له ژووره کهدا، کهسیکی لاگریی چین هه بوو که له کاتی خه ودا پرخه پرخی دههات. بهم قسانه له خهومان هه لدهستاند: «هۆ، په کین! تۆ ده تهوئی ژنهفته که تیک بدهی. ئیمه دهمانه وئی گویمان له مؤسکو بی!»

لهم بهینه دا، بۆم ده رکهوت که له وه تهی من گیرابووم، براکم کاره کهی له دهست داوه؛ زاوا کهشم له کار ده رکرابوو - ئه مهش ریباریکی دیکه بوو بۆ ئه وهی هاوکات ههم گوشار بخه نه سهر بنه ماله کم و ههم سهر خۆم. ههتا سالی ۱۹۸۴، باوکم که خانه نشین ببوو، به یانزه ئه ندامی بنه ماله کهمان راده گه یشت. ئه و کهسیکی بیوتنه بوو. بهردهوام پآلپشتیی خه باته کهی من بوو. دایکم و براکانیشم، سهره رای ئه و هه موو گرفتانهی بۆم ساز ده کردن، بۆ ساتیک پشتیان تی نه کردم. ئه ویش له و بهری هه ژاری و نه داریدا. به لام زۆر دواتر ئه مانه م زانی، کاتیک ره وشه که هیدی هیدی به ره و باشی رویشت. من و هاوسهره کهم دوو مندالمان هه بوو، کچیک و کوریک. ریخخراوی لیوردنی نیونه ته وهیی مانگانه که میک پاره ی بۆ ده نار دین و بهم جوړه ژبانیکی مه مره مه ژیمان به ری ده کرد. له ناو کورده کانیشدا کاتیک زانیان بنه ماله کم له چ هه لومه رچیکی دژواردان، جوو لانه وه یه کی هاو پشتی به ری خرا.

دیاره، ئیمه له هه موو به ره کاند سهر نه که وتین. به لام دۆخه که له کو تایی ۱۹۸۴ به و لاوه به ره و باشی رویشت. دوا ی پتر له سی سال و نیو، ئه وان کو تاییان به ئه شکه نجه کان هیتا، به لایه نی که مه وه ئه شکه نجه ی ئیمه. هه تا ئه وکات، ئیمه ما فمان نه بوو له هه وشه پیاسه بکه یین، یان خه ریکی راهیتانی له ش بین - هه لبه ت ئه گه ر لیدانمان به راهیتانی له ش له قه له م نه درابی...

ئه و سالانه زۆر سامناک بوون.

من زیندوو مامه وه. هه ندیکی تر مردن. ئه وانی تر شیت بوون. هه موومان شویتنه واریی ئه و شتانه مان به سهر مایه وه که چیشتمان و ئیستاش ئه مه

هەر ماوه‌ته‌وه و تهنانه‌ت شه‌وانه‌ش به‌ربینگمان به‌ر نادا. دانیشه‌تته‌کانی دادگه‌ سالانی ۱۹۸۷ - ۱۹۸۸ به‌ری‌وه‌ چوون. دادگه‌ که له‌ گالته‌ جاریدا تراژیدیانه‌ بوو. هه‌موو تیکۆشانی من شه‌وه‌ بوو به‌ کوردی داکوکی له‌ خۆم بکه‌م.

له‌ سالی ۱۹۸۷ به‌ دواوه‌، رژیم له‌ چاو جارن که‌متر توندوتیژ بوو. توانیم بیه‌ خاوه‌نی کاغه‌ز و قه‌له‌م. رۆژانه‌کانی خۆم ده‌نووسییه‌وه‌ و هه‌ولم ده‌دا گشت شه‌و شتانه‌ بینه‌وه‌ بیه‌ر که‌ به‌سه‌رمان هاتبوون. یادگه‌یه‌ک که له‌ سالی ۱۹۸۳ تا ۱۹۸۴ هه‌ نه‌ما بوو، هیدی هیدی گه‌رایه‌وه‌. شه‌وان سالان، من له‌و که‌سانه‌ بووم که‌ زۆر باش رزگارم بوو. نزیکه‌ی شه‌ست گیراو مردن.

مانگی نایاری ۱۹۹۱، ناخروئۆخری شه‌ویک به‌ردرام. سه‌رم سوور ما که له‌ گه‌ل هه‌لاتنی رۆژدا، چاوم به‌ ره‌نگه‌کان که‌وته‌وه‌. چه‌ندان رۆژی پی چوو هه‌تا دیسان به‌ رووناکی و ره‌نگه‌کان راهاتمه‌وه‌. هه‌روه‌ها به‌ ئاسانی قسه‌م بو شه‌ده‌کرا.

به‌ درێزایی ماوه‌ی گرتنه‌که‌م، له‌ ژێر باری به‌ربرسیاری‌تییه‌کی قورس دا بووم. من له‌ لایه‌ن که‌سانیکه‌وه‌ که‌ متمانه‌یان پی کردبووم، بو پۆستی شه‌اره‌دار هه‌لێژێردرا بووم، ده‌بوایه‌ خۆم له‌سه‌ر پی رابگرم تا کوو هیواکانی شه‌م که‌سانه نه‌ژاکی. شه‌وانه‌ی منیان شه‌شکه‌نجه‌ ده‌دا، زۆر جارن پێیان ده‌گوتم: «ئی،

چه‌نابی شه‌اره‌وان، ئیستا با کورده‌ کانت بیه‌ن و لیه‌ رزگارت بکه‌ن.» ده‌بوایه‌ بیه‌سه‌لمیتم شیای متمانه‌ی شه‌و کوردانه‌م که‌ ده‌نگیان به‌ من دا بوو تا کوو گۆرانکاری به‌دی بی. بوونی من له‌ناو گیراوه‌کاندا گرنه‌ بوو: من براگه‌وره‌ بووم. شه‌گه‌ر رووخابام، کاریگه‌ری له‌سه‌ر هه‌موویان داده‌نا. چه‌نده‌ و چۆنیش شه‌شکه‌نجه‌ درابام، ده‌بوایه‌ خۆم قورس و قایم رابگرم تا کوو بیه‌ سه‌رمه‌شوق. شه‌گه‌ر به‌رامبه‌ر به‌ شه‌شکه‌نجه‌کانی بچوو کتره‌کان ئازارم چێشتی، شه‌وا قه‌ت نه‌یا نتوانیوه‌ وره‌م پرۆوختین.

دادگاییکردنه که

دادگایی مه هدی زانا، مانگی نیاری ۱۹۸۱، له دادگهی دهولته تی لقی دیاربه کر به پروه چوو. رۆزی ۲۶ی تشرینی یه که می ۱۹۹۳، ئەم دادگه ئاوارته یه که پیکهاته یه کی سه ربازی هه بوو، به تۆمه تی «په لاماردانی ههسته نه ته وه ییه کان»، سزای بیست و چوار سال گرتوو خانه ی به سه ر مه هدی زانادا سه پاند. دادگه یی سه ربازی سه رزه نشتیان کرد که به هۆی ناخافتن به کوردی له گه ل ده ور به ره کانی (ببجگه له وهش، زۆر به یان هه یچ زمانیکی تریان نه ده زانی، تورکی، زمانی فه رمیی ده ولته ت، فری به کوردیی ه وه نییه، وه ک چۆن هه نگاری فری به فه ره نسیی ه وه نییه) هانی جیاخوازی داوه. تۆمه ته سه ره کییه کانی تر: هه لگرتنی نایاسایی چه ک (ده مانچه) و ئەندامیتی له پارتی سۆسیالیستی کوردستاندا که خۆی رته ی ده کرده وه. له کاتی خویندنه وه ی ئەم حوکمه دا، مه هدی زانا که نه خۆش و زۆر لاواز بیوو، برۆای خۆی به ره وابوونی دۆزی کورد و سووربوون له سه ر خه بات به شیوه یه کی ناشتیانه دووپات کرده وه و ئەو دیکتاتوریی ه ی مه حکووم

کرد که دهستی له بینه قاقای ولات نابوو. لیدوانه که‌ی له لایه‌ن دادگه‌وه به «چالاکیه‌کی پروپاگنده‌بی» له‌قه‌لهم درا که «نامانجی لاواز کردن و تیکدانی ههستی نیشتمانی و سووکایه‌تی به دادگه‌یه» و ریگه‌ی بۆ دادگاییه‌کی نوی هه‌موار کرد که نه‌نجامه‌که‌ی حهوت سال و هه‌شت مانگ سزای گرتووخانه بوو، نه‌مه‌ش به پیتی ماده‌ی ۱۴۲-۱۴۳ی یاسای سزادان که ده‌لی: «هه‌ر که‌سیک به پروپاگنده‌تاوانبار کرابن، جا هه‌ر شیوازیکی پروپاگنده‌بی که نامانجی شیواندن و لاواز کردنی ههستی نیشتمانی بی و به هۆکاری ره‌گه‌زی، ته‌واوی یان به‌شیک له‌و مافه‌گشتیانه پیشیل بکا که ده‌ستور دانی پیدا ناون، سزا ده‌دری.» هه‌روه‌ها به پیتی ماده‌ی ۳۳ی یاسای سزادانی تورکیا، به یه‌کجاری و بۆ هه‌تاهه‌تایه هه‌موو کار و ئه‌رکیکی گشتی لی‌قه‌ده‌غه کرا.

له کاتی خویندنه‌وه‌ی دوایین بریاری دادگه‌دا، مه‌هدی زانا پیتی له‌سه‌ر لیدوانه‌که‌ی پیشووی داگرته‌وه و گو‌تیشی: «من له‌به‌ر رای جی‌اواز خراومه‌ته گرتووخانه‌وه. من هه‌روا له‌سه‌ر نه‌و بیرورایه سوورم که له‌پیتناویدا جاری یه‌که‌م بیست و چوار سال و جاری دووه‌م حهوت سال و هه‌شت مانگ سزای گرتووخانه‌م به‌سه‌ردا سه‌پینرا. هه‌روه‌ها دووپاتی ده‌که‌مه‌وه که دیکتاتوری و فاشیزم خراپه‌یه‌کی ره‌هان، نه‌فره‌ت و کاره‌ساتیکن بۆ سه‌رجه‌م کۆمه‌لگه‌ی مرۆفایه‌تی، سووکایه‌تین به مرۆف، به ئازادی و که‌رامه‌تی. نه‌گه‌ر دادگه‌ پیتی وایه به وه‌ها لیدوانتیک رووشینراوه، نه‌وه کیشه‌ی خۆیه‌تی نه‌ک هی من. چه‌نده‌ش نه‌شکه‌نجه بدریم، چه‌نده‌ش هه‌ره‌شه‌م لی‌بکری و سزا بدریم، له‌م داواکاربیانه‌م، له‌ بروام به دیموکراسی و خه‌باتی ره‌وا‌ی گه‌له‌که‌م پاشگه‌ز نابمه‌وه.» مه‌هدی زانا جارنکی دیکه‌ دادگاییه‌ی کرایه‌وه و به‌غیابی، سزای سالیکی گرتووخانه‌ی به‌سه‌ردا سه‌پیندرا.

به‌م جو‌ره، مه‌هدی زانا له‌سه‌ر یه‌ک به‌سی و دوو سال و هه‌شت مانگ زیندان سزا درا. نه‌و سالی ۱۹۹۱، دوا به‌دوای یاسایه‌کی لی‌خۆشبوون که له

لایهن حکومه‌ته‌وه هاوکات له‌گه‌ل شه‌ری که‌نداو ده‌رچوو، نازاد کرا. ۲۴ی ئاداری ۱۹۹۲، پاش گه‌رانه‌وه‌ی له‌سه‌فه‌ریکی فه‌ره‌نسا که‌به‌مه‌به‌ستی ساریژی برینه‌کانی نه‌شکه‌نجه‌ رووی تی کردبوو، دیسانه‌وه‌ ده‌ستگیر کرا. سی مانگ دواتر به‌ردرا و رۆژی ۳۰ی ته‌مووزی ۱۹۹۲ بۆ ماوه‌ی پانزه‌ رۆژ له‌بنکه‌ی ئاسایشی ئیستانبول ده‌ستبه‌سه‌ر کرا و ۱۲ی ئایاری ۱۹۹۴، به‌هۆی شایه‌تیدان له‌به‌رده‌م په‌رله‌مانی ئه‌وروپا، سزای چوار سال گرتوو‌خانه‌ی به‌سه‌ردا سه‌پیترا. له‌په‌نجا و چوار سالی ته‌مه‌نی، نزیکه‌ی پانزه‌ سالی له‌گرتوو‌خانه‌کانی تورکیادا تپه‌راندوه.

لیته‌دا به‌کورتی ئاوریک له‌به‌سه‌ره‌اته‌کانی دادگایه‌که‌ی سالی ۱۹۸۸ی ده‌ده‌ینه‌وه‌ که‌تیییدا پالپشت به‌چارنامه‌ی مافه‌کانی مرۆقی ئه‌وروپا دواچار توانی به‌زمانی کوردی دا‌کۆکی له‌خۆی بکا.

له‌فایلی لیکۆلینه‌وه‌که‌دا، ناخفتنی من به‌کوردی له‌کاتی دانیشتنه‌کانی پیشووی دادگه‌دا وه‌ک کرده‌یه‌کی تاوانبارانه‌ له‌قه‌له‌م دراوین. له‌فایله‌که‌دا نامازه‌به‌وه‌ کراوه‌ که‌به‌گویره‌ی ماده‌ی ۱۴۲/۵ی یاسای سزادانی تورکیا و قانونی ۲۹۳۲ که‌به‌کاره‌یتانی زمانی کوردی قه‌ده‌غه‌ کردوه، تاوانیک له‌من رووی داوه. داواکاری گشتی به‌هه‌یتوه‌ته‌وه‌ جه‌ختی له‌سه‌ر ئه‌وه‌ کرده‌وه‌ که‌نیشتمان و نه‌ته‌وه‌ی تورکیا قه‌ت دابه‌ش نابین و ئه‌م دابه‌ش نه‌بوونه‌ش به‌ده‌ستووری بنه‌رته‌ی و هه‌ندی‌ک ماده‌ی یاسای سزادان گه‌ره‌نتی کراوه. پاشان رایگه‌یاندا: «ئهو ده‌سته و لایه‌نانه‌ی یه‌کیتی نیشتیمانیمان پیک دینن، به‌گویره‌ی ده‌ستووری بنه‌رته‌یمان تائه‌و کاته‌ی له‌ریگه‌ی «شارۆمه‌ندییه‌وه» به‌ده‌وله‌تی تورکیاوه‌ په‌یوه‌ند درابن، په‌چه‌له‌کیان هه‌ر چیه‌ک بچ، تورکن و ماف و نازادیه‌کانیان له‌لایهن رژیمی دیموکراتیک و ده‌ستووره‌وه‌ گه‌ره‌نتی کراوه. بۆیه‌هیچ جیاوازییه‌ک له‌نیوان تورک، چه‌رکه‌ز، پۆماک و کورددا ناکری و ئه‌مه‌ش له‌ناو هیچ یاسایه‌کدا نییه. هه‌ر تورکیک نه‌گه‌ر به‌هۆی «شارۆمه‌ندیی» هوه‌ که‌پیکه‌ینه‌ری یه‌کیتی نیشتیمانیمان

به دهولته تی تورکیاوه به سترابیتته وه، ده بی به تیگه یشتتیکی ناسیونالیستانه ی تورکه وه به تورکه کانی تره وه په یوه ند درابی. هه موو شارومه ندانی تورک له ریگه ی په یوه ندیی میژووی و کومه لایه تییه وه په کیان گرتووه و ده بی له ناستی نه تیکی، معنه وی و گستیدا کومه لگه یه کی یه کگرتوو دابمه زریتن. کرده وه و هه لسوکه وتی پیچه وانه ی هم قسانه، سزا ده درین.

«له تکردن یان هه ولدان بو له تکردنی نه ته وه ی تورک به بیانوی وروژاندنی باسی یه کیتی گه لان، په سندن کردنی زمانیکی جیاواز له زمانی تورکی بو نه ته وه ی تورک، به رهنگاری له گه ل تورکی وه ک زمانی دایکی سهرجه م شارومه ندان و به کارهیتانی ریازی جوراوجور به مه بهستی په ره پیدانی هم زمانه له و کرده وانن که ئامانجیان زه بروه شاننده له یه کیتی نه ته وه بیمان. جیاوازی دانان له ناو نه ته وه ی تورک، له نیوان تورکه کان و چهرکه زه کان و کورده کان و په رهدان به م «هه لاواردنانه» له و کرده وانن که ئامانجیان هه لوه شاننده وه ی یه کیتی نه ته وه بیه و له لایه ن یاسای سزادانی تورکیه وه سزایان بو دیاری کراوه. له سهر خاکی دهولته تی تورکیا زمانیکی کوردی نییه. کوردی زمان نییه به لکه تیکه له یه که له وشه کان. هم وشانه له تورکیه کی زور کونه وه سهرچاوه یان گرتووه و به گوورانیکی کاتی دیالکتیکی گوژدراون، به لام به ره چه له ک له سه داسه د تورکین و له لایه ن خه لکانیکی زور که مه وه به کار دهینرین، جا ئیستا نه گهر له ژیر کارتیکه ریی هه ندیک ناوه ندیی دهره کیی نیازخراب ناوی زمانی کوردی به م وشانه ده درئ که به م جوړه دروست بوون و به شیوازی دهر برینی کومه له یه کی کوردی داده نری و ناوی «کورد» له و که سانه دهنری که هم وشانه به کار دهینن، هم مه به هیچ شیوه یه ک بوونی ره گه زیکی کوردی له ناو تورکه کان و شارومه ندانی تورکی دانیشتووی هم به شه ی ولات ناسه لیتنی.

«تومه تبار له به رده م داواکاری گشتی مان رووراستانه گوتی که نه ته وه به کی کوردی جیاواز له نه ته وه ی تورک هه یه. ناوبراو هه روه ها به رگری له م

تیزانهی خوارهوه کرد: «ئیمه نه ته وه یه کین، زمانی دایکیمان کوردیه. بابتهی ئاخافتن به زمانی کوردی سروشتیتیرین مافی ئیمه یه.» ئامانجیی سهره کیی تۆمه تبار به گوتنی ئه وه قسه یه که نه ته وه یه کی کوردی جیاواز له نه ته وه ی تورک هه یه که زمانی دایکی کوردیه، هاوکاری و پهره پیدانیی ئه م رایه یه که ده لئ کوردی ده بئ وه ک زمانی دایکی قسه ی پئ بکری. «ههرچی په یوه ندیی به دۆسیه که ی خۆمانه وه هه یه، دوا ی ئه م چند تییینییه حقووقییانه ی که له سهره وه ئامازه مان پیدان، تۆمه تبار له کاتی به رتۆه چوونی دادگایه که ی له رۆژی ٣٠ ی ئاداری ١٩٨٨، له بهرده م دادگهی سهربازی باری ئاناساییدا، پاش ئه وه ی مافی ئاخاوتنی پئ درا، ئه م قسانه ی خواره وه ی ده ربهری: «له مه وه دو له دانیشه کانی دادگه دا به کوردی قسه ده که م.» به م شیوه یه، تۆمه تبار، وه ک چۆن به لگه نامه کانی داواکاری گشتی کۆماریشمان له سهر دانیشه کانی دادگایه که ی ده یسه لمینن، له کاتی به رتۆه چوونی دادگایه که ی له سهر هه مان بابته، له ریکه وتی ٢٨ ی ٤١ ١٩٨٨ دا ئیدی به کوردی قسه ی کردووه. به هۆی به کارهتانی دهسته واژه ی «گه لان» و رسته ی «من گوشاره کانی سهر گه له که م ئیدانه ده که م»، به بانگه شه ی بوونی نه ته وه یه کی کوردی جیاواز له نه ته وه ی تورک، پروپاگهنده ی جیاوازی کردووه.

ئه وه ی راستی بئ، رۆژی ٣٠ ی ئاداری ١٩٨٨، له دانیشه کانی دادگهی تایبته به دۆسیه ی ئویز گویرلویک یۆلو (ریگای رزگاری)، له بهرده م دادگهی سهربازی فه یله قی چه وتی سوپای دیار به کر، دوا ی خه فته ده ربهرین به رامبه ر به کیمیاباران کردنی کورده کانی هه له بجه له لایه ن رژی می دیکتاتوریی عیراقه وه، پالپشت به قانونیکی دانپیدانراوی په یماننامه ناونه ته وه یه کان که له پیشه وه ی یاسای ناوخۆی تورکیا وه دئ، گوتم له مه وه دو من ته نیا به کوردی قسه ده که م. سه رۆکی دادگه گوتی ئه مه پیچه وانه ی یاساکانه. سهره رای هۆشداره که ی، وه لامم دایه وه: «له مه وه دو به کوردی بهرگری له

خۆم ده کهم. وهرگیز پیکم بۆ بدۆزنه وه. نه گهر بیته و وهرگیز پیکم بۆ نه دۆزنه وه، خۆم له وه لامدانه وهی تیه به زمانی تورکی ده بویرم.»
 من ده مویست دادگه گالته جار پی نهو ئایدیۆلۆژیا فهرمیهی بۆ دهر بکه وی که پیی وایه کوردی ته نیا شیوه زاریکی هه زاری تورکی دیرینه. با خۆیان له و زمانه تیگه بشتبان که نه بوو.

هۆله که له خه لک جمه ی ده هات. هاوړی و چاوه دیر ههر هه موویان هاتبوون تا بینه بینهری نهو شته ی که به شهر ی شهره فیان ده زانی: بهریه ککه وتنی گۆزه ی گلین و گۆزه ی ناسن.

دوا جار دانیشته که ی دادگه دهستی پیکرد. وه ختیه ک مافی ناخوتنم وهرگرت، به کوردی ناتهبایی نهو داوا یاساییه ی خۆم خسته پروو. هیتشتا یه کهم وشه کانم نه هیتابوو هه زمان که سه روکی دادگه له داخان سوور هه لگه را و قیزانندی: «کوردی قه دهغه یه! به تورکی قسه بکه ن!» نه منیش به کوردی له سه ری رۆبیشتم: «ناخۆ ئیمه له دادگه یه ک داین یان له ناو جهنگه لیکین؟ به چ ناویکه وه مافی بهرگری له زمانیکم له قه دهغه ده که ن که ده توانم به باشتین شیوه خۆی پی دهر بیرم؟» دوا ی نه مه سه روکی دادگه گوراندی: «ئاده ی نه مه بیده نگ بکه ن، فری دهنه دیوی دهر وه.» نه و جا سه ربازه کان له خۆوه نووسان و قۆلیان گرتم بۆ نه وه ی په لکیشی دهر وه م بکه ن.

دادگه بریاری دابوو نه گهر هه روا له سه ر ناخوتن به زمانی کوردی سوور بم، له دانیشته کانی دادگه بیبه ش بکریم.

له کۆبوونه وه ی ۱۷ حوزه برانی ۱۹۸۸، جاریکه تر نهو دادوه رانه له دادگه که دا ناماده بوون. ههروه ها ژماره یه کی زۆر رۆژنامه نووس و چاوه دیر، دوو په رله ماتتار و چند پارێزهر یکیش له وی بوون. دۆسیه که ی من به هیچ شیوه یه ک حقووقی نه بوو. پیش هه موو شتی، دۆسیه یه کی سیاسی و ئایدیۆلۆژی بوو. من ده مویست له بهرده م رای گشتی ئایدیۆلۆژیایه ک

مهحکووم بکهم که لهسه درۆ، پهراویزخستن و نکۆلی له گه له کهم رهۆنراوه. بۆیه من پتویستیم به پارێزه نهبوو. به تاقی تهنیا دهمتوانی بهرگری له خۆم بکهم.

بهلام ههر له گه له دهبرپینی یه کهمین وشه کان به زمانی کوردی، دادوهه سهربازییه کان فهرمانیان دا:

«ئهم کابرایه بیدهنگ بکهن و بیهنه دهروه!»

نزیکهی ده سهربازییک به هه له داوان خۆیان گه یانده من. یه کتیک پیری دایه قورگم، یه کتیک زار و لووتی گرتم، نهوانی تریش لییان ده دام و به هه موو هیزی خۆیان هه بو دهروه پالیان پتوه ده نام. من چیتر نه مده توانی هه ناسه بدهم. بو ساتیک، هه ستم کرد ده خنکیم و ئه فسه ره پله بالاکه ش کاتیک هه ستیاری دۆخه که ی بو ده رکه وت، نه یه هیشت چیتر لیم بدن. بردیانمه وه گرتوو خانه. دواتر، بی ئاماده بوونی خۆم، دادگه سزای سالتیک گرتوو خانه ی به سه ردا سه پاندم چونکه به زمانیکی قه ده غه قسه م کرد بوو. نه مه ش به راورد به سزاکانی پتیشووم (له سه ر یه ک سی و یه ک سال و هه شت مانگ مانه وه له گرتوو خانه به هۆی جیاوازی بیرورا) هیچ نه بوو. له وه به دوا، ده زگای دادوه ریی تورکیا، بی ئه وه ی به ده ست بوونی منه وه بنالین، به شتیه وه کی غیابی و بی ریزگرتن له فۆرمه کان و زه حمه تی گویگرتن له بهرگریه که ی من، رینگه ی سزادان به گویره ی دۆسیه که می هه لیزارد.

به م جوړه، رهۆی ١٢ یاری ١٩٩٤، له زاری ئه و پۆلیسانه ی که هاتبوون بمگرن، زانیم که دادگه ی ئاسایشی ده وله تی نه نقه ره، له بهر شایه تیدانم له به رده م په رله مانی ئه وروپا، سزای چوار سال گرتوو خانه ی بو برپومه ته وه. له پاساوه کانی حوکمه که دا، دادگه بانگه شه ی کردبوو که نه یانزانیوه بانگه هیشتمامه ی ئاماده بوون بو کام ناوونیشان بپیرن. ئه م بیانوه زیاتر له بهر ئه وه مایه ی گالته جاری بوو که ماله که م له گه ره کی په رله مانتاران

هه لکه وتبوو که شهو و رۆز له ژێر چاوه دێری پۆلسدا بوو و رۆزی دادگایه که که لێی بیناگا بووم چونکه زانیاریم پی نه درابوو، رۆشتبوومه سهردانی له یلای هاوسهرم که نه ندام په ره مانای دیاربه کر بوو و له زیندانی سه ربازی دیاربه کر خرابوو گرتوو خانه وه.

مه هدى زانا سياسه تمه داري ناسراوى باكوورى كوردستان، يانزه سالى ته مهنى له سياچاله كاني تور كيداا تيبه راندووه. نووسه ر به زمانىكى ساده باس له دوخى رهش و تاريخى سالاتى ۱۹۸۰ هه تا ۱۹۹۱ ده كا و تيشك ده خاته سه ر لىيپچينه وه كان، ليدان و شه شكه نجهى روظانه، گواسته وه كان، سه ره ه لانه كان، سه ركوتى توندوتيز، -ساديزمى زيندانوانه كان و يه كيتيى گيراوه كان له گرتوو خانه جورا و جوره كاندا به تا ييه تى زيندانه سامنا كه كه ي ژماره پينچ كه خويشى تيندا زينداني بووه.

مه هدى زانا، شاره وانى پيشووى ديار به كر، ئه ندامى پيشووى پارتى كريكارانى تور كيا، سالى ۱۹۴۰ له شارى فارقيني سه ر به ديار به كر له دايك بووه. سالى ۱۹۷۸ وه ك كه سيكى سه ر به خو به شدارى هه ليزاردنه كاني شاره وانى بووه و سه ر كه وتنى به رچاوى به ده ست هيناوه. هه تا كوده تاي سه ر يازى ۱۹۸۰ له سه ر ئه م پوسته ماوه ته وه و پاشان قولبه ست كراوه و به تا وانى "شينو اندنى هه ستى نيشتمانى" سزاي سى و شش سالى گرتوو خانه ي به سه ردا سه پيتراوه. دواى به ربوون له گرتوو خانه رووى كردووه ته هه نده ران و ئيستا له سويد ده ژى.

